

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/61 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2014. október 10.)

az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 460. cikkére,

mivel:

- (1) A 2007-ben kezdődött pénzügyi válság korai, „likviditási szakaszában” sok hitelintézet – megfelelő tőkeszintjük dacára – komoly nehézségekkel szembesült, mivel nem kezelték prudens módon likviditási kockázatukat. Egyes hitelintézetek túlságosan is a rövid lejáratú finanszírozási forrásokra hagyatkoztak, amelyek gyorsan elapadtak a válság fellépésekor. Ezek a hitelintézetek azután sérülékennyé váltak a likviditáskereslettel szemben, mivel nem volt elegendő mennyiségű likvid eszközük, hogy a forráskivonás miatti keresletet (kiáramlásokat) ki tudják elégíteni a stresszidőszak alatt. Ennek következtében eszközeiket kényszereladással kellett értékesíteniük, ami egy öngerjesztő, lefelé irányuló árspirált indított el és fizetéseképtelenségi válságot előidéző piacbizalom-vesztést eredményezett. Végeredményképpen pedig sok hitelintézet volt kénytelen túlzott mértékben a központi banki likviditásnyújtásra hagyatkozni, és sokakat kellett jelentős, költségvetési forrásból finanszírozott összegekkel megmenteni. Nyilvánvalóvá vált tehát, hogy részletes likviditásfedezeti követelményt kell kidolgozni, amelynek célja, hogy ezt a kockázatot el lehessen kerülni azáltal, hogy a hitelintézeteket olyan helyzetbe hozza, amelyben kevésbé kell támaszkodniuk rövid lejáratú finanszírozásra és a központi banki likviditásnyújtásra, továbbá jobban tűri a váratlan likviditási sokkokat.
- (2) Az 575/2013/EU rendelet 412. cikkének (1) bekezdése általánosságban megfogalmazott likviditásfedezeti követelményt ró a hitelintézetekre; e követelmény értelmében a hitelintézeteknek „rendelkezniük kell likvid eszközökkel, amelyek értékének összege stresszhelyzetben fedezi a likviditáskiáramlások és likviditásbeáramlások különbségét”. Az 575/2013/EU rendelet 460. cikkének értelmében a Bizottság felhatalmazással rendelkezik a likviditásfedezeti követelmény, továbbá annak pontosítására, hogy az illetékes hatóságoknak milyen körülmények esetén kell konkrét be- és kiáramlási szinteket alkalmazniuk a hitelintézetekre azon sajátos kockázatoknak megfelelően, amelyeknek azok ki vannak téve. Az 575/2013/EU rendelet (101) preambulumbekkezdésével összhangban, a szabályoknak összehasonlíthatónak kell lenniük a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) által a likviditáskockázat-mérésre, likviditási standardokra és monitoringra vonatkozó nemzetközi keretrendszerben megállapított likviditásfedezeti rátával, ugyanakkor figyelembe kell venniük az uniós és nemzeti sajátosságokat. A likviditásfedezeti követelmény 2018. január 1-jei teljes körű bevezetéséig a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy legfeljebb 100 %-os mértékig a nemzeti jogszabályokkal összhangban álló likviditásfedezeti követelményt alkalmazhassanak a hitelintézetekre.
- (3) A BCBS likviditási standardjaival összhangban szabályokat kell elfogadni a likviditásfedezeti követelménynek a hitelintézet likvid eszközöket tartalmazó pufferének és nettó likviditáskiáramlásának 30 naptári napos

⁽¹⁾ HL L 176., 2013.6.27., 1. o.

stresszidőszak alatti arányaként való meghatározására. A nettó likviditáskiáramlás a hitelintézetnek a likviditásbeáramlással csökkentett likviditáskiáramlása. A likviditásfedezeti rátát százalékos értékben kell kifejezni és teljes körű alkalmazásakor minimumszintjét 100 %-ban kell meghatározni; ez azt jelzi, hogy a hitelintézet elegendő likvid eszközzel rendelkezik nettó likviditáskiáramlás fedezetére egy 30 napos stresszidőszak során. Egy ilyen időszakban a hitelintézetnek anélkül kell gyorsan készpénzzé tennie likvid eszközeit, hogy központi banki likviditáért vagy költségvetési forrásokért folyamodna, ami átmenetileg a likviditásfedezeti ráta 100 % alá csökkentéséhez vezethet. Amennyiben ez bármikor bekövetkezik vagy várhatóan bekövetkezik, a hitelintézetnek az 575/2013/EU rendelet 414. cikkében rögzített egyedi követelményeknek kell megfelelnie annak érdekében, hogy minél hamarabb visszaállítsa likviditásfedezeti rátát a minimális szintre.

- (4) Kizárólag azok a szabadon átruházható eszközök definiálhatók likvid eszközökként, amelyeket rövid időn belül, jelentős veszteség nélkül lehet készpénzzé tenni magánpiacokon a hitelintézet likviditási pufferének céljaira. Az 575/2013/EU rendelet 6. részével és a BCBS likviditási eszköz-besorolásával összhangban, a megfelelő szabályoknak különbséget kell tenniük a rendkívül magas likviditású és hitelminőségű vagy 1. szintű és a magas likviditású és hitelminőségű vagy 2. szintű eszközök között. Az utóbbiakat további két alkategóriára, 2A. és 2B. szintű eszközökre kell bontani. A hitelintézetnek – relatív likviditásukat és hitelminőségüket figyelembe véve – megfelelően diverzifikált likviditási eszközpufferrel kell rendelkeznie. Ennek megfelelően az összes szint és alszint tekintetében sajátos követelményeknek kell vonatkozniuk a teljes puffer hárcutjaira és határértékeire, és adott esetben differenciált követelményeket kell alkalmazni a szintek és alszintek között, illetve az ugyanazon szinten vagy alszinten lévő likvid eszközök kategóriái között – e követelmények annál szigorúbbak, minél alacsonyabb az adott eszköz likviditási besorolása.
- (5) Azt biztosítandó, hogy rövid idő alatt készpénzre lehessen váltani őket, bizonyos általános és működési követelményeknek kell vonatkozniuk a likvid eszközökre – adott esetben bizonyos, meghatározott 1. szintű eszközök kivételével. Ezeknek a követelményeknek rögzíteniük kell, hogy a likvid eszközökkel az értékesítésük útjában álló akadályoktól mentesen kell rendelkezni, az eszközöknek könnyen értékelhetőnek, elismert tőzsdén jegyzettnek vagy aktív értékesítési vagy repopiacokon kereskedhetőnek kell lenniük. Biztosítaniuk kell, hogy a hitelintézet likviditáskézelési funkciója mindenkor hozzáfér a likvid eszközökhöz és azokat ellenőrizni tudja, továbbá, hogy a likviditási puffert alkotó eszközök kellően diverzifikáltak. A diverzifikálás azért fontos, mert biztosítja, hogy a hitelintézetnek azt a képességét, hogy gyorsan, jelentős veszteség nélkül tudja felszabadítani likvid eszközeit, nem gyengítik azok az eszközök, amelyek érzékenyebbek a közös kockázati tényezőkkel szemben. A hitelintézetnek azt is biztosítania kell, hogy likvid eszközei és nettó likviditáskiáramlása devizaneme konzisztens legyen, megakadályozandó, hogy a túlzott devizanem-eltérés meggyengítse a hitelintézet azon képességét, hogy likviditási pufferét egy adott devizanemben megvalósuló likviditáskiáramlás fedezésére tudja használni valamely stresszidőszakban.
- (6) Az Európai Bankhatóság (EBH) által az 575/2013/EU rendelet 509. cikkének (3) és (5) bekezdése szerint elkészített 2013. december 20-i jelentésben foglalt ajánlásoknak megfelelően a tagállamok központi kormányzata vagy központi bankja vagy a szupranacionális intézmények által kibocsátott vagy garantált összes kötvénytípusnak 1. szintű státust kell kapnia. Amint azt az EBH megjegyezte, erőteljes szabályozói érvek szólnak amellett, hogy ne legyen megkülönböztetés a tagállamok között, mivel bizonyos államkötvényeknek az 1. szintű eszközökből való kizárása az Unióban más államkötvényekbe való befektetéseket ösztönözhet, ami a belső piac széttöredezéséhez vezethet, továbbá megnövelheti a válság során jelentkező, a hitelintézetek és államaik közötti kölcsönös megfertőződés kockázatát („a bankok és az állam kapcsolata”). A harmadik országokat illetően 1. szintű státust kell kapniuk az 575/2013/EU rendelet 3. része II. címében foglalt hitelkockázati szabályok értelmében 0 %-os kockázati súlyozású központi banki és a kormányzati kitétségeknek, a BCBS standardjában foglaltaknak megfelelően. A regionális hatóságokkal és helyi hatóságokkal vagy közszektorbeli intézményekkel szembeni kitétségek kizárólag akkor kaphatnak 1. szintű státust, ha a központi kormányzattal szembeni kitétségeként kezelik őket, és a központi kormányzat a 0 %-os súlyozás előnyeit élvezzi ugyanazon hitelkockázati szabályokkal összhangban. Ugyanezt a státust kell alkalmazni a 0 %-os kockázati súlyozású multilaterális fejlesztési bankokkal és nemzetközi szervezetekkel szembeni kitétségekre is. Mivel ezek az eszközök rendkívül magas likviditásúak és hitelminőségűek, a hitelintézet számára lehetővé kell tenni, hogy korlátozás nélkül tarthassa őket pufferében, továbbá nem kell korrekciós és diverzifikációs követelményt előírni számukra.
- (7) A hitelintézet által kibocsátott eszközök általában nem ismerhetők el likvid eszközökként, azonban a tagállamok kormányzatai által támogatott, például a kedvezményes hitelezésben részt vevők és az állami tulajdonú hitelezők által kibocsátott banki eszközöket és a kifejezett állami garanciával támogatott privát banki eszközöket ésszerű 1. szintű eszközökként kezelni. Az utóbbiak a pénzügyi válság örökségét képezik, amelyet fokozatosan ki kell futtatni; ennek megfelelően csak azok a banki eszközök minősülnek likvid eszközöknek, amelyekre az állam 2014. június 30. előtt vállalt garanciát vagy kötelezettséget. Hasonlóképpen, a tagállamok bizonyos meghatározott eszközkezelői által kibocsátott elsőbbségi kötvényeket csak akkor lehet 1. szintű eszközökként kezelni, ha

megfelelnek a tagállamuk központi kormányzatával szembeni kitétségekre vonatkozó ugyanezen követelményeknek, azonban kizárólag korlátozott idejű érvényességgel.

- (8) A fedezett kötvények hitelintézetek által kibocsátott adósságinstrumentumok, amelyek biztosítékai fedezetieszköz-alapba tartozó eszközök, jellemzően jelzáloghitelek és a közzsféra adóssága, amelyekhez a befektetőknek – csőd esetén – elsőbbségi joguk van. A fedezettségüknek és bizonyos további biztonsági elemeknek, például a kibocsátóra vonatkozó azon követelménynek köszönhetően, hogy a fedezeti alapon pótolja a nemteljesítő eszközöket, és a kötvények névértékét meghaladó összegben tartson eszközöket („eszközfedezetségi követelmény”), a fedezett kötvények viszonylag alacsony kockázatú, hozamtermelő instrumentumok, amelyek a legtöbb tagállam jelzálogpiacán kulcsszerepet játszanak a finanszírozásban. Bizonyos tagállamokban a forgalomban lévő fedezettkötvény-kibocsátások meghaladják a forgalomban lévő államkötvények portfólióját. Bizonyos, az 1. hitelminőségi besorolásba tartozó fedezett kötvények ráadásul kitűnő likviditást mutattak az EBH-jelentésben elemzett, 2008. január 1-jétől 2012. június 30-ig terjedő időszakban. Mindazonáltal az EBH ajánlása szerint a fedezett kötvényeket 2A. szintű kötvényekként kell kezelni a BCBS standardjaival való összehangoltság érdekében. A fenti, a hitelminőségre, a likviditási teljesítményre és az Unió finanszírozási piacán betöltött szerepre vonatkozó megfontolások miatt azonban helyénvaló az 1. hitelminőségi besorolásba tartozó fedezett kötvényeket 1. szintű eszközökként kezelni. A túlzott koncentrációs kockázat elkerülése érdekében és más 1. szintű eszközöktől eltérően, a likviditási pufferben található 1. hitelminőségi besorolású fedezett kötvényekre a teljes puffer 70 %-ának megfelelő felső korlátot, legalább 7 %-os haircutot és a diverzifikációs követelményt kell alkalmazni.
- (9) A 2. hitelminőségi besorolású fedezett kötvényeket 2A. szintű eszközökként szükséges elismerni, és az ezen a szinten elhelyezkedő más likvid eszközre alkalmazott 40 %-os felső korlát és 15 %-os haircut vonatkozik rájuk. Ez a rendelkezésre álló piaci adatok alapján indokolható, amelyek azt jelzik, hogy a 2. hitelminőségi besorolásba tartozó fedezett kötvények likviditása magasabb, mint a velük összehasonlítható 2A. és 2B. szintű kötvényeké, mint például az 1. hitelminőségi besorolású lakóingatlan fedezett értékpapíroké. Továbbá annak lehetővé tétele, hogy e fedezett kötvények a likviditási pufferben tarthatónak minősüljenek, hozzájárulna a likviditási pufferben rendelkezésre álló eszközök diverzifikálásához és megakadályozná a köztük és az 1. hitelminőségi besorolásba tartozó fedezett kötvények közötti indokolatlan megkülönböztetést vagy a hirtelen kilengéseket. Meg kell jegyezni azonban, hogy e fedezett kötvények jelentős része 2. hitelminőségi besorolásba tartozó fedezett kötvény lett a kibocsátó székhelye szerinti tagállam központi kormányzatának leminősítése miatt. Ez a tipikusan a hitelminősítő intézetek módszertanába ágyazott országplafont tükrözte, amely megszabja, hogy a pénzügyi instrumentumokat nem lehet a megfelelő országminősítés fölé értékelni. Így az országplafon hitelminőségüktől függetlenül eleve kizárta az e tagállamokban kibocsátott fedezett kötvényeket az 1. hitelminőségi besorolás eléréséből, ami viszont csökkentette a le nem minősített tagállamokban kibocsátott, hasonló hitelminőségű fedezett kötvényekéhez viszonyított likviditásukat. Ez jelentős töredezettséghez vezetett az Unió finanszírozási piacain, ami rávilágít annak szükségességére, hogy megfelelő alternatívát találjunk a prudenciális szabályozásban a fedezett kötvények és más eszközosztályok likviditási és hitelkockázatának besorolására alkalmazott kritériumok egyikét jelentő külső hitelminősítésekre. A hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 39b. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottságnak 2015. december 31-ig jelentést kell benyújtania a hitelminősítések alternatíváját jelentő eszközökről; a cél a hitelminősítésekre utaló rendelkezéseknek a szabályozási célú uniós jogszabályokból való, 2020. január 1-ig történő törlése.
- (10) Az eszközfedezetű értékpapírokkal kapcsolatban az EBH ajánlása – saját tapasztalati megállapításaival és a BCBS standardjaival egyezően –, hogy kizárólag az 1. hitelminőségi besorolásba tartozó lakóingatlan fedezett értékpapírokat ismerjék el 2B. szintű eszközökként, feltételként 25 %-os haircutot alkalmazva. Helyénvaló az ettől az ajánlástól való eltérés is, és a 2B. szintre vonatkozó elismerhetőséget ki lehet terjeszteni bizonyos, más eszközökkel fedezett eszközfedezetű értékpapírokra is. Az elismerhető eszköz-alkategóriák szélesebb köre fokozná a likviditási pufferen belüli diverzifikációt és elősegítené a reálgazdaság finanszírozását. Ezenkívül, mivel a piacról rendelkezésre álló adatok szerint nincs szoros korreláció az eszközfedezetű értékpapírok és más likvid eszközök, mint például az államkötvények között, a bankok és az állam közötti kapcsolat gyengülne és a belső piac töredezettsége csökkenne. Bizonyítható tény továbbá, hogy a pénzügyi instabilitással jellemezhető időszakokban a befektetők magas minőségű, rövid átlagos súlyozott futamidejű és magas összegben előtörlesztő eszközfedezetű értékpapírokat halmoznak fel, mivel ezeket gyorsan készpénzzé tudják tenni és biztos likviditási forrásként számíthatnak rájuk. Különösen igaz ez a gépjármű-finanszírozási célú hitelekkel és lízingekkel biztosított eszközfedezetű értékpapírokra (gépjárműhitellel fedezett eszközfedezetű értékpapírok), amelyeknél a lakóingatlan fedezett értékpapírokéhoz hasonló árvolatilitás és átlagos felár volt a jellemző a 2007–2012 közötti időszakban. A fogyasztási hitellel fedezett eszközfedezetű értékpapírok bizonyos kategóriái, mint például a hitelkártyák, hasonlóan jó likviditási szinteket mutattak. Végül pedig a például már említett reálgazdasági

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2009. szeptember 16-i 1060/2009/EK rendelete a hitelminősítő intézetekről (HL L 302., 2009.11.17., 1. o.).

eszközökkel vagy kkv-hitelekkel biztosított eszközfedezetű értékpapírok elismerhetősége hozzájárulhatna a gazdaság növekedéséhez, mivel kedvező üzenetet küldene a befektetőknek ezekkel az eszközökkel kapcsolatban. A megfelelő szabályoknak ezért nemcsak a lakáscélú jelzáloghitellel, hanem a gépjármű-, fogyasztási és kkv-hittel fedezett eszközfedezetű értékpapírokat is 2B. szintű eszközökként kell elismerniük. A likviditási puffer integritásának és funkcionalitásának megőrzése érdekében azonban elismerhetőségüket bizonyos, a pénzügyi szektorra vonatkozóan más jogszabályokban rögzített, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosításokra alkalmazandó kritériumokkal összhangban álló, kiváló minőségre vonatkozó követelményekhez kell kötni. A lakóingatlanl fedezett értékpapírok esetében a kiváló minőségre vonatkozó követelményeknek magukban kell foglalniuk az átlagos fedezettségre, illetve a hitel jövedelemhez viszonyított arányára vonatkozó arányszámokat, de ezek az arányszámok nem alkalmazandók az eszközfedezeti követelmény alkalmazásának kezdő időpontja előtt kibocsátott lakóingatlanl fedezett értékpapírookra. A fogyasztási és a kkv-hittel biztosított eszközfedezetű értékpapírok – a lakóingatlanl fedezett értékpapírokéval és a gépjárműhittel biztosított eszközfedezetű értékpapírokéval összehasonlítva – kevésbé magas likviditását ellensúlyozandó, az előbbiekre magasabb (35 %-os) haircutot kell alkalmazni. Más, 2B. szintű eszközökhöz hasonlóan minden eszközfedezetű értékpapírra a teljes likviditási puffer 15 %-ának megfelelő felső korlát és a diverzifikáció követelménye alkalmazandó.

- (11) A többi 2A. és 2B. szintű eszköz besorolására, a rájuk alkalmazandó követelményekre, a felső korlátra és a haircutra vonatkozó szabályoknak összhangban kell állniuk a BCBS és az EBH ajánlásaival. A kollektív befektetési formák (KBF) részvényeit és befektetési jegyeit viszont ugyanolyan szintű és kategóriájú likvid eszközökként kell kezelni, mint azok mögöttes eszközeit.
- (12) A likviditásfedezeti ráta számításakor a likviditásnak a szövetkezeti és az intézményvédelmi rendszerbeli központosított kezelését is figyelembe lehet venni, ha a központi intézmény vagy szerv a központi bankéhoz hasonló szerepet tölt be, mivel a rendszer tagjainak jellemzően nincs hozzáférésük a központi bankhoz. A megfelelő szabályoknak tehát likvid eszközként kell elismerniük azokat a látra szóló betéteket, amelyeket a rendszer tagjai helyeznek el a központi intézménynél és egyéb olyan likviditásfinanszírozást, amelyhez a tagok a központi intézménytől hozzáférnek. A likvid eszközöknek nem minősülő betéteknek részesülniük kell a működési célú betétekre engedélyezett kedvezményes kiáramlási arányok jelentette előnyökből.
- (13) A stabil lakossági betétek kiáramlási aránya alapesetben 5 %, de 3 %-os kedvezményes arányt alkalmazhatnak a tagállamok bizonyos szigorú kritériumokat teljesítő betétbiztosítási alapján részt vevő hitelintézetek. Először is azt kell figyelembe venni, hogy a tagállamok átültették-e a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾. Másodsor azt, hogy a tagállamok rendszere megfelel-e a kártalanítási időszak hosszára, az előzetes finanszírozásra és a tartalékok jelentős csökkenése esetén bevonható kiegészítő pénzügyi eszközökhöz való hozzáférésre vonatkozó sajátos követelményeknek. Végül pedig, a 3 %-os kedvezményes arány feltételül kell szabni a Bizottság előzetes jóváhagyását, amely csak akkor adható meg, ha a Bizottság meggyőződik róla, hogy a tagállam betétbiztosítási rendszere megfelel a fenti kritériumoknak, továbbá nincsenek a lakossági betétek belső piacának működésével kapcsolatos aggályok. A stabil lakossági betétekre vonatkozó 3 %-os kedvezményes arány 2019. január 1-je előtt semmiképpen sem alkalmazható.
- (14) A hitelintézetnek tudnia kell azonosítani a magasabb betét-kiáramlási arányt mutató egyéb lakossági betéteket. Az EBH eltérő kiáramlást igénylő lakossági betétekre vonatkozó iránymutatásán nyugvó, megfelelő szabályoknak részletes kritériumokat kell tartalmazniuk e lakossági betétek egyedi tulajdonságaik – nevezetesen a betét teljes összege, a betét jellege, a díjazás, a kivonás valószínűsége és a betételhelyező devizakülföldi vagy devizabelföldi státusa – alapján történő azonosítására.
- (15) Nem szabad abból a feltételezésből kiindulni, hogy a hitelintézet mindig likviditási támogatást kap az ugyanazon csoporthoz vagy intézményvédelmi rendszerhez tartozó vállalkozásoktól, amikor fizetési kötelezettségének teljesítése során nehézségekbe ütközik. Azonban, ha nem engedélyezték a likviditásfedezeti ráta egyedi alapon történő alkalmazása alóli mentességet az 575/2013/EU rendelet 8. vagy 10. cikkének megfelelően, kizárólag az érintett illetékes hatóság előzetes jóváhagyásával és feltéve, hogy az összes szükséges biztosíték működik, a belső piaci likviditás megőrzése érdekében az ugyanazon csoporthoz vagy intézményvédelmi rendszerhez tartozó két hitelintézet közötti likviditásáramlásokra – elvben – szimmetrikus be- és kiáramlási arányokat kell alkalmazni. E

⁽¹⁾ Az Európai parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/49/EU irányelve a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

kedvezőbb kezelésben azonban csak határokon átnyúló áramlások részesülhetnek további objektív kritériumok, köztük a likviditás biztosítójának és a likviditás kedvezményezettjének alacsony likviditási kockázati profilja alapján.

- (16) Annak érdekében, hogy a hitelintézet ne kizárólag várható beáramlásaira hagyatkozzon a likviditásfedezeti rátára vonatkozó követelményének teljesítése során, továbbá, hogy rendelkezzen a likvid eszközök minimálisan előírt mennyiségével, a kiáramlásokat ellensúlyozni képes beáramlásokra a várható összkirárlás 75 %-ának megfelelő felső korlátot kell meghatározni. Azonban, figyelembe véve, hogy vannak egyedi üzleti modellek, az érintett illetékes hatóságok előzetes jóváhagyásával ésszerű a felső korlát alól bizonyos – teljes vagy részleges – felmentést adni annak érdekében, hogy az arányosság elve érvényesülhessen. Ennek része a csoporton és az intézményvédelmi rendszeren belüli áramlásokra vonatkozó mentesítés és a továbbadott jelzáloghitelek nyújtására, a lízingre és a faktorálásra szakosodott hitelintézetek mentesítése. Ezenkívül a gépjárművásárlás finanszírozására vagy a fogyasztási hitelekre szakosodott hitelintézetekre magasabb, 90 %-os felső korlát alkalmazását szükséges lehetővé tenni. E mentességeknek mind egyedi, mind konszolidált alapon elérhetőnek kell lenniük, de csak bizonyos feltételek teljesülése esetén.
- (17) A likviditásfedezeti rátát a hitelintézetekre egyedi és konszolidált alapon is alkalmazni kell, kivéve, ha az illetékes hatóságok az 575/2013/EU rendelet 8. vagy 10. cikkével összhangban felmentést adnak annak egyedi alapon való alkalmazása alól. A harmadik országban működő leányvállalatok konszolidálása során figyelembe kell venni az adott országban alkalmazandó likviditásfedezeti követelményeket. Ennek megfelelően az uniós konszolidációs szabályok nem határozhatnak meg kedvezőbb feltételeket a harmadik országokban működő leányvállalatok likvid eszközei és likviditáski- és beáramlási vonatkozásában, mint amit e harmadik ország nemzeti törvényei lehetővé tesznek.
- (18) Az 575/2013/EU rendelet 508. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bizottság 2015. december 31-ig jelentést készít a társjogalkotóknak arról, hogy a hatodik részben rögzített likviditásfedezeti követelmény alkalmazandó legyen-e a befektetési vállalkozásokra, és ha igen, hogyan. E rendelkezés hatálybalépéséig a befektetési vállalkozásokra a tagállamuk likviditásfedezeti követelményre vonatkozó nemzeti jogszabályait kell alkalmazni. A bankcsoport részét képező befektetési vállalkozásokra azonban konszolidált alapon az e rendeletben foglalt likviditásfedezeti rátát kell alkalmazni.
- (19) A hitelintézet köteles az e rendeletben részletesen meghatározott likviditásfedezeti követelményről az 575/2013/EU rendelet 415. cikkében foglaltak szerint adatot szolgáltatni az illetékes hatóság részére.
- (20) Annak érdekében, hogy elegendő idő álljon a hitelintézet rendelkezésére a részletesen meghatározott likviditásfedezeti követelménynek való teljes körű megfelelésre, a követelményt az 575/2013/EU rendelet 460. cikke (2) bekezdésében található ütemtervnek megfelelően fokozatosan kell bevezetni: 2015. október 1-jétől a követelmény legalább 60 %-át kell alkalmazni, majd 2018. január 1-jéig el kell érni a 100 %-ot,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

LIKVIDITÁSFEDEZETI RÁTA

1. cikk

Tárgy

E rendelet az 575/2013/EU rendelet 412. cikkének (1) bekezdésében meghatározott likviditásfedezeti követelményt pontosító szabályokat rögzít.

2. cikk

Hatály és alkalmazási kör

(1) E rendelet a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ szerinti felügyelet alá eső hitelintézetekre alkalmazandó.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

(2) A hitelintézetnek az 575/2013/EU rendelet 6. cikkének (4) bekezdése szerint egyedi alapon kell eleget tennie az e rendeletben foglaltaknak. Az illetékes hatóság teljes vagy részleges mentességet adhat e rendelet egyedi alapon történő alkalmazása alól az 575/2013/EU rendelet 8. vagy 10. cikke szerint, feltéve, hogy az ott rögzített feltételek teljesülnek.

(3) Ha valamely csoport egy vagy több hitelintézetet foglal magában, az EU-szintű anyaintézmény, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat által ellenőrzött intézmény vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által ellenőrzött intézmény az e rendeletben rögzített kötelezettségeket az 575/2013/EU rendelet 11. cikke (3) bekezdésének megfelelően konszolidált alapon alkalmazza, az összes alábbi rendelkezéssel együtt:

- a) a II. címbe rögzített követelményeket teljesítő és harmadik országbeli leányvállalat tulajdonát képező harmadik országbeli eszközök a konszolidáció céljából nem ismerhetők el likvid eszköznek, ha a harmadik ország likviditásfedezeti követelményre vonatkozó jogszabályai szerint nem minősülnek likvid eszköznek;
- b) annak a harmadik országbeli leányvállalatnak a likviditáskiáramlásait, amelyre ennek a harmadik országnak a likviditásfedezeti követelményre vonatkozó jogszabályai szerint a III. címbe rögzítetteknel magasabb százalékos értékek vonatkoznak, a harmadik ország nemzeti jogszabályaiban rögzített magasabb arányok szerint kell a konszolidáció során figyelembe venni;
- c) annak a harmadik országbeli leányvállalatnak a likviditásbeáramlásait, amelyre ennek a harmadik országnak a likviditásfedezeti követelményre vonatkozó jogszabályai szerint a III. címbe rögzítetteknel alacsonyabb százalékos értékek vonatkoznak, a harmadik ország nemzeti jogszabályaiban rögzített alacsonyabb arányok szerint kell a konszolidáció során figyelembe venni;
- d) a csoporthoz tartozó befektetési vállalkozásoknak e rendelet 4. cikkét konszolidált alapon, és az 575/2013/EU rendelet 412. cikkét a likvid eszközök, valamint a likviditáski- és -beáramlások meghatározásával kapcsolatban konszolidált és egyedi alapon kell alkalmazniuk. Az e pontban meghatározottak kivételével a befektetési vállalkozásokra a likviditásfedezeti rátára vonatkozó követelmény 575/2013/EU rendelet 508. cikkével összhangban történő részletes meghatározásáig továbbra is a tagállamok nemzeti jogszabályaiban a befektetési vállalkozásokra meghatározott, részletes likviditásfedezeti ráta alkalmazandó;
- e) konszolidált szinten a 33. cikk (3) és (4) bekezdésében említett szakosodott hitelintézetől származó beáramlás mennyiségét kizárólag az ugyanezen vállalkozástól származó kiáramlás mennyiségéig lehet figyelembe venni.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „1. szintű eszközök”: az 575/2013/EU rendelet 416. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett rendkívül magas likviditású és hitelminőségű eszközök;
2. „2. szintű eszközök”: az 575/2013/EU rendelet 416. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett magas likviditású és hitelminőségű eszközök; a 2. szintű eszközök 2A. és 2B. szintű eszközökre bonthatók tovább az e rendelet II. címe 2. fejezetének megfelelően;
3. „likviditási puffer”: a likvid eszközök azon mennyisége, amellyel a hitelintézet e rendelet II. címével összhangban rendelkezik;
4. „adatszolgáltatás devizaneme”: az a devizanem, amelyben az 575/2013/EU rendelet hatodik részének II. és III. címében hivatkozott likviditási tételeket jelteni kell az illetékes hatóságnak az említett rendelet 415. cikke (1) bekezdésének megfelelően;
5. „eszközfedezeti követelmény”: az eszközök és források egymáshoz viszonyított aránya, amint azt a tagállam vagy harmadik ország jogszabályai – a hitelminőség javítása érdekében – a fedezett kötvényekkel kapcsolatban meghatározzák;
6. „kkv”: a 2003/361/EK bizottsági ajánlás⁽¹⁾ meghatározása szerinti mikro-, kis- és középvállalkozások;
7. „nettó likviditáskiáramlás”: a hitelintézet likviditásbeáramlásával csökkentett likviditáskiáramlása e rendelet III. címének megfelelően;

⁽¹⁾ A Bizottság 2003. május 6-i 2003/361/EK ajánlása a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

8. „lakossági betét”: természetes személlyel vagy kkv-val szembeni kötelezettség, amennyiben az a hitelkockázatra alkalmazandó sztenderd vagy belső minősítésen alapuló módszer szerint lakossággal szembeni kitétségi osztályba tartozónak minősülne, vagy olyan vállalkozással szembeni kötelezettség, amely jogosult az 575/2013/EU rendelet 153. cikkének (4) bekezdésében meghatározott kezelésre, és amennyiben az ilyen kkv-k vagy vállalkozások csoportalapon figyelembe vett betéteinek aggregált összege nem haladja meg az 1 millió EUR-t;
9. „pénzügyi ügyfél”: olyan ügyfél, amely a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében felsorolt egy vagy több tevékenységet főtevékenységként végez, vagy:
  - a) hitelintézet;
  - b) befektetési vállalkozás;
  - c) pénzügyi vállalkozás;
  - d) különleges célú gazdasági egység;
  - e) kollektív befektetési forma (KBF);
  - f) nem nyílt végű befektetési forma;
  - g) biztosító;
  - h) viszontbiztosító;
  - i) pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság;
10. „magánbefektetési társaság”: a tulajdonosok vagyona kezelésére kizárólagos céljából létrehozott olyan vállalkozás vagy vagyongekezelő, amelynek tulajdonosa vagy tényleges tulajdonosa természetes személy vagy egymással szoros kapcsolatban álló természetes személyek csoportja, és a társaság semmilyen kereskedelmi, ipari vagy szakmai tevékenységet nem végez. A magánbefektetési társaság céljai közé tartozhatnak járulékos tevékenységek, például a tulajdonosok eszközeinek elkülönítése a társaság eszközeitől, az eszközök családon belüli átruházásának elősegítése, a vagyonszétaprózódásának megakadályozása valamely családtag halála után, feltéve, hogy mindezek a fő célhoz, a tulajdonos vagyona kezeléséhez kapcsolódnak;
11. „stressz”: hitelintézet fizetőképességének vagy likviditásának váratlan vagy súlyos romlása a piaci feltételek változása vagy egyedi (idioszinkratikus) tényezők miatt, aminek következtében jelentős annak kockázata, hogy a hitelintézet nem tud eleget tenni a következő 30 naptári napon belül esedékesé váló kötelezettségeinek;
12. „letéti hitel”: tőkeáttételes kereskedési pozícióhoz nyújtott fedezett hitel.

4. cikk

A likviditásfedezeti ráta

(1) A részletes likviditásfedezeti követelmény az 575/2013/EU rendelet 412. cikkének (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a hitelintézet likviditási pufférének egy 30 naptári napos stresszidőszak alatti nettó likviditáskiáramlásához viszonyított, százalékban kifejezett aránya. A hitelintézet a likviditásfedezeti rátát az alábbi képletnek megfelelően számítja ki:

$$\frac{\text{Likviditási puffér}}{\text{Nettó likviditáskiáramlás egy 30 naptári napos stresszidőszak alatt}} = \text{Likviditásfedezeti ráta (\%)}$$

(2) A hitelintézet likviditásfedezeti rátájának legalább 100 %-nak kell lennie.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve stresszidőszakokban a hitelintézet abban az esetben is készpénzzé teheti likvid eszközeit nettó likviditáskiáramlása fedezése érdekében, ha a likvid eszközök ilyen felhasználása miatt likviditásfedezeti rátája ezekben az időszakokban 100 % alá csökkenne.

(4) Ha a hitelintézet likviditásfedezeti rátája bármikor 100 % alá esik vagy – ésszerű megfontolások alapján – várhatóan 100 % alá esik, az 575/2013/EU rendelet 414. cikkében foglaltakat kell alkalmazni. A likviditásfedezeti rátának a (2) bekezdésben meghatározott szintre való visszaállításáig a hitelintézet likviditásfedezeti rátájáról a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően jelentést készít az illetékes hatóságnak.

⁽¹⁾ A Bizottság 2014. április 16-i 680/2014/EU végrehajtási rendelete az intézmények 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében végrehajtás-technikai standardok megállapításáról (HL L 191., 2014.6.28., 1. o.).

(5) A hitelintézet a likviditásfedezeti rátát az adatszolgáltatás devizanemében, továbbá az 575/2013/EU rendelet 415. cikkének (2) bekezdése szerinti külön adatszolgáltatás tárgyát képező minden egyes devizanemben, és az adatszolgáltatás devizanemében denominált forrásokra nézve számolja ki és kíséri figyelemmel. A hitelintézet a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletnek megfelelően szolgáltat adatot a likviditásfedezeti rátáról az illetékes hatóságnak.

5. cikk

Stresszforgatókönyvek a likviditásfedezeti rátához

Az alábbi forgatókönyvek azokat a körülményeket jelzik, amelyek esetén a hitelintézet stresszhelyzetben lévőnek tekinthető:

- a) lakossági betétei jelentős részét kivonták;
- b) a fedezetlen bankközi finanszírozási kapacitás, így többek között a bankközi betétek és egyéb függő finanszírozási források – például a kapott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, illetve folyósítási kötelezettséget nem tartalmazó likviditási vagy hitelkeretek – részleges vagy teljes kiesése;
- c) a fedezett, rövid lejáratú finanszírozás részleges vagy teljes kiesése;
- d) a legfeljebb három minősítési fokozattal történő leminősítés miatti további likviditáskiáramlás;
- e) a fedezet értékét vagy minőségét befolyásoló vagy pótfedezet bevonását szükségessé tevő, megemelkedett piaci volatilitás;
- f) a likviditási és hitelkeretek nem tervezett felhasználása;
- g) potenciális kötelezettség az adósság visszavásárlására vagy szerződésen kívüli kötelezettségek teljesítésére.

II. CÍM

A LIKVIDITÁSI PUFFER

1. FEJEZET

Általános rendelkezések

6. cikk

A likviditási puffer összetétele

Ahhoz, hogy besorolhatók legyenek a hitelintézet likviditási pufferébe, a likvid eszközöknek az alábbi követelmények mindegyikének meg kell felelniük:

- a) a 7. cikkben rögzített általános követelmények;
- b) a 8. cikkben rögzített operatív követelmények;
- c) az 1., illetve 2. szintű eszközként való besorolásuk elismerési kritériumai a 2. fejezettel összhangban.

7. cikk

A likvid eszközökre vonatkozó általános követelmények

(1) Ahhoz, hogy likvid eszközöknek minősüljenek, a hitelintézet eszközeinek meg kell felelniük a (2)–(6) bekezdésben foglaltaknak.

(2) Az eszköz a hitelintézet tulajdonát képező, meg nem terhelt ingatlan, jog, jogosultság vagy részesedés. E célból az eszköz akkor minősül meg nem terheltnek, ha a hitelintézet nem áll olyan jogi, szerződésbe foglalt, szabályozói vagy egyéb korlátozás alatt, amely megakadályozhatná abban, hogy az eszközt a következő 30 naptári napon belül aktív, azonnali értékesítési vagy visszavásárlási szerződés keretében realizálja, értékesítse, átruházza, engedményezze vagy, általában véve, elidegenítse. Az alábbi eszközöket kell meg nem terheltnek tekinteni:

- a) hitelintézet rendelkezésére álló, rendelkezésre tartott, de még rendelkezésre nem bocsátott hitelkeret értelmében további finanszírozáshoz biztosíték céljára azonnal felhasználható alapba tartozó eszközök. Ide tartoznak a hitelintézet által szövetkezeti hálózatban vagy intézményvédelmi rendszerben a központi szervnél elhelyezett eszközök. A hitelintézet azzal a feltevéssel él, hogy az alap eszközeit azok emelkedő likviditásának sorrendjében terhelik a 2. fejezetben részletezett likviditásbesorolás alapján, a likviditási pufferként el nem ismerhető eszközökkel kezdve;
- b) hitelintézetnek fordított repo- vagy értékpapír-finanszírozási ügyletben hitelkockázat-mérséklés érdekében biztosítékként nyújtott eszköz, amelyet a hitelintézet elidegeníthet.

(3) Az eszközt nem bocsáthatja ki maga a hitelintézet, annak anyavállalata (kivéve, ha utóbbi nem hitelintézet közszektorbeli intézménynek minősül), leányvállalata, anyavállalatának másik leányvállalata vagy a hitelintézettel szoros kapcsolatban álló értékpapírosítási célú gazdasági egység.

(4) Az eszközöket nem bocsáthatják ki az alábbiak:

- a) másik hitelintézet, kivéve, ha a kibocsátó a 10. cikk (1) bekezdésének c) pontjában és a 11. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett közszektorbeli intézmény, az eszköz a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában és a 11. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett fedezett kötvény vagy az eszköz a 10. cikk (1) bekezdésének e) pontjában ismertetett kategóriába tartozó eszköz;
- b) befektetési vállalkozás;
- c) biztosító;
- d) viszontbiztosító;
- e) pénzügyi holdingtársaság;
- f) vegyes pénzügyi holdingtársaság;
- g) bármely más szervezet, amely a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek közül egyet vagy többet végez. E cikk alkalmazásában a különleges célú gazdasági egység nem tartozik az e pontban említett szervezetek közé.

(5) Az eszköz értékét széles körben közzétett és könnyen hozzáférhető piaci árak alapján meg kell tudni határozni. Piaci ár hiányában az eszköz értékét olyan könnyen kiszámítható képlettel kell tudni meghatározni, amely nyilvánosan elérhető adatokat alkalmaz és nem függ nagymértékben erős feltevésektől.

(6) Az eszköznek elismert tőzsdén jegyzett vagy aktív, azonnali értékesítési ügylet vagy általánosan elfogadott repopiacokon végrehajtott egyszerű repoügylet révén értékesíthetőnek kell lennie. Ezeket a kritériumokat az egyes piacok vonatkozásában külön-külön kell értékelni. A valamely tagállam vagy harmadik ország olyan szervezett kereskedési helyszínén forgalmazott eszköz, amely helyszín nem elismert tőzsde, kizárólag akkor tekinthető likvidnek, ha a kereskedési helyszín aktív és jelentős piacot biztosít az eszközök azonnali értékesítéséhez. A hitelintézet a következő minimumkritériumokat veszi figyelembe annak megállapításához, hogy a kereskedési helyszín e bekezdés alkalmazásában aktív és jelentős piacot biztosít-e:

- a) a piac terjedelmének és mélységének historikus bizonyítékai: a vételi és ajánlati ár közötti alacsony különbség, magas kereskedési volumen, a piaci résztvevők nagy száma és jelentős diverzifikáltsága;
- b) erős piaci infrastruktúra jelenléte.

(7) Az (5) és (6) bekezdésben rögzített követelmények nem vonatkoznak az alábbiakra:

- a) a 10. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett bankjegyekre és pénzermékre;
- b) a 10. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában és a 11. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett központi bankkal szembeni kitettségre;
- c) a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keret;
- d) a 16. cikkben említett, szövetkezeti hálózatbeli és intézményvédelmi rendszerbeli betétek és egyéb finanszírozási források.

8. cikk

Operatív követelmények

(1) A hitelintézetnek rendelkeznie kell a likviditási puffert alkotó likvid eszközök összességének mindenkor megfelelő diverzifikáltságát biztosító szabályokkal és limitekkel. Ennek érdekében a hitelintézet a likvid eszközök e cím 2. fejezetében említett különböző osztályai közötti és ugyanazon osztályain belüli diverzifikációjának mértékét és minden más releváns diverzifikációs tényezőt, például a kibocsátók és a partnerek típusát, a kibocsátók és a partnerek földrajzi helyét, figyelembe vesz.

Az illetékes hatóság egyedi korlátozásokat vagy követelményeket szabhat meg a hitelintézet likvideszköz-portfóliójára vonatkozóan annak érdekében, hogy biztosítsa az e bekezdésben részletezett követelmények betartását. Ezek a korlátozások vagy követelmények azonban nem vonatkozhatnak a következőkre:

- a) az 1. szintű eszközök alábbi osztályai:
  - i. a 10. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett bankjegyek és pénzermék;
  - ii. a 10. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában említett központi bankkal szembeni kitettség;

- iii. a 10. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett multilaterális fejlesztési bankkal és nemzetközi szervezettel szembeni követelést megtestesítő vagy általuk garantált eszközök;
- b) a 10. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett központi vagy regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal vagy a közszektorbeli intézményekkel szembeni követelést megtestesítő vagy általuk garantált 1. szintű eszközök osztályai, feltéve, hogy a hitelintézet a tagállam vagy a harmadik ország devizanemében felmerült stresszidőszaki nettó likviditáskiáramlás fedezésére tartja a szóban forgó eszközt vagy az eszközt a hitelintézet székhely szerinti tagállamának központi vagy regionális kormányzatai, helyi hatóságai vagy a közszektorbeli intézmények bocsátották ki;
- c) a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keret;

(2) A hitelintézetnek akadálytalanul hozzá kell tudnia férni likvid eszközeihez és a 30 naptári napos stresszidőszak során bármikor pénzzé kell tudnia tenni őket aktív, azonnali értékesítési ügylet vagy általánosan elfogadott repopiacokon végrehajtott repougylet révén. A likvid eszköz akkor tekinthető a hitelintézet által akadálytalanul hozzáférhetőnek, ha nincs jogi vagy gyakorlati akadály annak, hogy a hitelintézet az adott eszközt időben pénzzé tehesse.

Sem a hitelintézet működési költségeinek fedezésére, sem strukturált ügyletekben a hitelminőség javítására alkalmazott eszközök nem tekinthetők a hitelintézet által akadálytalanul hozzáférhetőnek.

Az olyan harmadik országban lévő eszközök, ahol szabad átruházhatóságuk korlátozott, kizárólag olyan mértékben tekinthetők akadálytalanul hozzáférhetőnek, amilyen mértékben a hitelintézet ezeket az eszközöket az adott harmadik országban felmerülő likviditáskiáramlásai fedezésére használja. A nem konvertibilis devizanemben tartott eszközök kizárólag olyan mértékben tekinthetők akadálytalanul hozzáférhetőnek, amilyen mértékben a hitelintézet ezeket az eszközöket az adott devizanemben felmerülő likviditáskiáramlásai fedezésére használja.

(3) A hitelintézetnek biztosítania kell, hogy a hitelintézetben belül likvid eszközeit külön likviditáskelzési funkció ellenőrizze. E követelmény teljesítését a hitelintézet az alábbi módon igazolja az illetékes hatóság felé:

- a) a likvid eszközöket a likviditáskelzési funkció közvetlen kezelésében álló, külön alapba helyezi, kizárólag azzal a szándékkal, hogy tartalékforrásként használja fel őket stresszidőszak során;
- b) belső rendszereket és kontrollokat működtet annak érdekében, hogy a likviditáskelzési funkciónak hatékony működési ellenőrzést biztosítson a likvid eszközöknek a 30 naptári napos stresszidőszak alatt bármikor történő értékesítése felett, továbbá, hogy anélkül férhessen hozzá a tartalékforrásokhoz, hogy közvetlen összeütközésbe kerülne a meglévő üzleti vagy kockázatkezelési stratégiákkal. Különösen az az eszköz nem vonható be a likviditási pufferbe, amelynek a 30 napos stresszidőszak során történő pótlás nélküli értékesítése olyan fedezetet szüntetne meg, amely a hitelintézet belső limitjeit meghaladó nyitott kockázati pozíciót hozna létre;
- c) az a) és a b) lehetőség kombinációja, feltéve, hogy az illetékes hatóság azt elfogadhatónak tekintette.

(4) A hitelintézetnek likvid eszközeiből rendszeresen – évente legalább egyszer – kellően reprezentatív mintát kell átváltania készpénzre azonnali értékesítés vagy egy általánosan elfogadott repopiacon végrehajtott egyszerű repougylet révén. A hitelintézet stratégiákat dolgoz ki a likvid eszközökből vett minta értékesítésére, amely stratégiák alkalmasak a következőkre:

- a) méri ezen eszközök piachoz való hozzáférését és használhatóságát;
- b) ellenőrzi az eszközök megfelelő időben történő készpénzzé tételét szolgáló hitelintézeti folyamatok eredményességét;
- c) minimalizálja annak kockázatát, hogy a hitelintézet eszközeinek a stresszidőszak alatti készpénzzé tétele kedvezőtlen jelzést küldjön a piacnak.

Az első albekezdésben rögzített követelmény nem alkalmazandó a 10. cikkben említett 1. szintű eszközökre – a rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével –, a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keretre és a 16. cikkben említett szövetkezeti hálózatok és intézményvédelmi rendszerek betéteire és egyéb likviditáshozjáró forrásaira.

(5) A (2) bekezdésben meghatározott követelmény nem akadályozhatja meg a hitelintézetet a likvid eszközeihez kapcsolódó piaci kockázata fedezésében, feltéve, hogy teljesülnek az alábbi feltételek:

- a) a hitelintézet a (2) és a (3) bekezdéssel összhangban megfelelő belső rendszert működtet annak érdekében, hogy eszközei továbbra is korlátozás nélkül hozzáférhetőek legyenek és a likviditáskelzési funkció ellenőrzése alatt álljanak;
- b) a fedezeti pozíció idő előtti lezárásából adódó nettó likviditáski- és -beáramlásokat figyelembe veszik a vonatkozó eszköz 9. cikk szerinti értékelésekor.

(6) A hitelintézetnek biztosítania kell, hogy a likvid eszközök devizaneme összhangban álljon a nettó likviditáskiáramlás devizanemenkénti megoszlásával. Adott esetben azonban az illetékes hatóság megkövetelheti a hitelintézettől a devizanemek közötti eltérés korlátozását, határértékhez kötve a valamely devizanemben felmerülő nettó likviditáskiáramlások azon részét, amely a stresszidőszak során más devizában denominált likvid eszközök tartásával teljesíthető. Ez a korlátozás kizárólag az adatszolgáltatás devizanemére, illetve arra a devizanemre alkalmazható, amely az 575/2013/EU rendelet 415. cikkének (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően külön adatszolgáltatás tárgyát képezheti. A devizanem-eltérésre az e bekezdésnek megfelelően alkalmazható korlátozás mértékének meghatározásakor az illetékes hatóság legalább az alábbiakat veszi figyelembe:

- a) meg tudja-e valósítani a hitelintézet az alábbiak valamelyikét:
- a likvid eszközöket likviditásképzésre használja abban a devizanemben és annak a joghatóságnak a területén, ahol a nettó likviditáskiáramlás jelentkezik;
  - a 4. cikkben ismertetett 30 naptári napos stresszidőszaknak megfelelő stresszkörülmények között devizacsereügyletet köt és forrást von be a devizapiacokon;
  - a 4. cikkben ismertetett 30 naptári napos stresszidőszaknak megfelelő stresszkörülmények között áthelyezi likviditáseleslegét az egyik devizanemből és joghatóságból a másikba és a csoportján belüli egyik jogi személytől a másikhoz;
- b) a hirtelen kedvezőtlen árfolyammozgások hatása a meglévő eltérő devizanemű pozíciókra és a meglévő árfolyamfedezés hatékonyságára.

Az e bekezdés szerinti bármely devizaeltérés-korlátozást a 2013/36/EU irányelv 105. cikkében említett egyedi likviditási követelménynek kell tekinteni.

9. cikk

A likvid eszközök értékelése

Likviditásfedezeti rátája kiszámításához a hitelintézet likvid eszközei piaci értékét használja. A likvid eszközök piaci értékét adott esetben a 2. fejezetben és a 8. cikk (5) bekezdésének b) pontjában ismertetett haircutnak megfelelően csökkenteni kell.

2. FEJEZET

Likvid eszközök

10. cikk

1. szintű eszközök

(1) Az 1. szintű eszközökhöz kizárólag az alábbi kategóriák valamelyikébe vagy közülük többbe besorolt és az e jogi aktusban rögzített elismerési kritériumokat mindenkor teljesítő eszközök tartoznak:

- a) pénzürmék és bankjegyek;
- b) a központi bankokkal szembeni következő kitétségek:
- az Európai Központi Bankkal (EKB-val) vagy valamely tagállam központi bankjával szembeni követeléseket megtestesítő vagy e bankok által garantált eszközök;
  - harmadik ország központi bankjával szembeni követelést megtestesítő vagy ilyen bank által garantált eszközök, feltéve, hogy a központi bankkal vagy a központi kormányzattal szembeni kitétségeket a kijelölt külső hitelminősítő intézet legalább 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak minősítette az 575/2013/EU rendelet 114. cikke (2) bekezdésének megfelelően;
  - a hitelintézetnek az i. és ii. pontban említett központi banknál elhelyezett tartalékai, feltéve, hogy a hitelintézet a stresszidőszak során azokat bármikor lehívhatja, továbbá, hogy a lehívás feltételeit az érintett illetékes hatóság és az EKB vagy a központi bank közötti megállapodásban rögzítették;
- c) a következő központi vagy regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal vagy közszektorbeli intézményekkel szembeni követelést megtestesítő vagy általuk garantált eszközök:
- valamely tagállam központi kormányzata;
  - harmadik ország központi kormányzata, feltéve, hogy azt valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet legalább 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak minősítette az 575/2013/EU rendelet 114. cikke (2) bekezdésének megfelelően;

- iii. valamely tagállam regionális kormányzatai vagy helyi hatóságai, feltéve, hogy azokat a tagállam központi kormányzatával szembeni kitétségekként kezelik az 575/2013/EU rendelet 115. cikke (2) bekezdésének megfelelően;
  - iv. a ii. pontban említettek szerinti harmadik ország regionális kormányzatai vagy helyi hatóságai, feltéve, hogy azokat a tagállam központi kormányzatával szembeni kitétségekként kezelik az 575/2013/EU rendelet 115. cikke (4) bekezdésének megfelelően;
  - v. közszektorbeli intézmények, feltéve, hogy azokat a tagállam központi kormányzatával vagy az iii. pontban említett regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok valamelyikével szembeni kitétségekként kezelik az 575/2013/EU rendelet 116. cikke (4) bekezdésének megfelelően;
- d) az 575/2013/EU rendelet 114. cikke (2) bekezdésének megfelelően kijelölt külső hitelminősítő intézet által 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak nem minősített harmadik ország központi kormányzatával vagy központi bankjával szembeni követelést megtestesítő vagy az általa garantált eszközök, feltéve, hogy ebben az esetben a hitelintézet kizárólag abból a célból ismerheti el az eszközt 1. szintűnek, hogy fedezze az abban a devizanemben felmerülő stresszidőszaki nettó likviditáskiáramlásokat, amelyekben az eszköz denominált.

Ha az eszköz nem a harmadik ország hazai devizanemében denominált, a hitelintézet kizárólag addig az összegig ismerheti el az eszközt 1. szintűnek, amekkora összeg fedezi az adott devizában annak a joghatóságnak a területén felmerült nettó likviditáskiáramlást, ahol a likviditási kockázatot vállalják;

- e) hitelintézet által kibocsátott olyan eszközök, amelyek legalább a következő két követelmény egyikének megfelelnek:
- i. a kibocsátó valamely tagállam központi kormányzata vagy tagállam regionális kormányzata vagy helyi hatósága által bejegyzett vagy alapított hitelintézet; a kormányzatnak, illetve a helyi hatóságnak jogszabályi kötelezettsége, hogy megvédje a hitelintézet gazdasági alapját és annak fennállása során folyamatosan fenntartsa pénzügyi működőképességét, és adott esetben a regionális kormányzattal vagy helyi hatósággal szembeni minden kitétséget a tagállam központi kormányzatával szembeni kitétségekként kell kezelni, az 575/2013/EU rendelet 115. cikke (2) bekezdésének megfelelően;
  - ii. a hitelintézet kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelező, amelyet e cikk alkalmazásában olyan hitelintézetként kell értelmezni, amelynek célja az Unió vagy valamely tagállam központi vagy regionális kormánya vagy helyi hatósága közpolitikai céljainak előmozdítása túlnyomó részt kedvezményes hitelek nem versengő, non-profit alapon történő nyújtásával, feltéve, hogy a nyújtott hitelek legalább 90 %-át közvetve vagy közvetlenül központi vagy regionális kormányzat vagy helyi hatóság garantálja, továbbá, hogy adott esetben a regionális kormányzattal vagy helyi hatósággal szembeni kitétséget a tagállam központi kormányzatával szembeni kitétségekként kezelik az 575/2013/EU rendelet 115. cikke (4) bekezdésének megfelelően;
- f) az alábbi feltételek mindegyikének megfelelő, rendkívül magas minőségű fedezett kötvények formájában fennálló kitétségek:
- i. a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett fedezett kötvények vagy azok, amelyek eleget tesznek az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (4) vagy (5) bekezdésében ismertetett kezelésmódra való alkalmazásra vonatkozó követelményeknek;
  - ii. a fedezeti alapon szereplő, intézményekkel szembeni kitétségek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének c) pontjában és 129. cikke (1) bekezdésének utolsó albekezdésében ismertetett feltételeknek;
  - iii. a fedezett kötvénybe befektető hitelintézet és a kibocsátó megfelel az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (7) bekezdésében ismertetett átláthatósági követelményeknek;
  - iv. kibocsátási volumenük legalább 500 millió EUR (vagy ennek megfelelő összegű hazai deviza);
  - v. a fedezett kötvényeket valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (4) bekezdésével összhangban legalább 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak, vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek megfelelő hitelminőségi besorolásúnak minősítette, vagy azok – hitelminősítés hiányában – 10 %-os kockázati súlyozásúak a rendelet 129. cikke (5) bekezdésének megfelelően;
  - vi. a fedezeti alap mindenkor megfelel a fedezett kötvényekhez kapcsolódó követelések kielégítéséhez szükséges összeget legalább 2 %-kal meghaladó eszközfedezet követelményének;
- g) azok az eszközök, amelyek az 575/2013/EU rendelet 117. cikkének (2) bekezdésében, illetve 118. cikkében említett multilaterális fejlesztési bankokkal és nemzetközi szervezetekkel szembeni követeléseket testesítenek meg vagy amelyeket ezek a bankok, illetve szervezetek garantálnak;

(2) Az 1. bekezdés f) pontjában említett rendkívül magas minőségű fedezett kötvények piaci értékére legalább 7 %-os haircutot kell alkalmazni. A kollektív befektetési formák részvényei és befektetési jegyei vonatkozásában a 15. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározottak kivételével nem kell haircutot alkalmazni a fennmaradó 1. szintű eszközök értékére.

11. cikk

2A. szintű eszközök

(1) A 2A. szintű eszközökhöz kizárólag az alábbi kategóriák valamelyikébe vagy közülük többbe sorolt és az e jogi aktusban rögzített elismerési kritériumokat mindenkor teljesítő eszközök tartoznak:

- a) valamely tagállam regionális kormányzataival, helyi hatóságaival vagy közszektorbeli intézményeivel szembeni követeléseket megtestesítő vagy az általuk garantált eszközök, ha a velük szembeni kitettségek 20 %-os kockázati súlyozást kapnak az 575/2013/EU rendelet 115. cikkének (1) és (5) bekezdésében, illetve 116. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően;
- b) harmadik ország központi kormányzatával vagy központi bankjával vagy regionális kormányzatával, helyi hatóságával vagy közszektorbeli intézményével szembeni követeléseket megtestesítő vagy az általuk garantált eszközök, ha a velük szembeni kitettségek 20 %-os kockázati súlyozást kapnak az 575/2013/EU rendelet 114. cikkének (2) bekezdésében, illetve 115. vagy 116. cikkében foglaltaknak megfelelően;
- c) az alábbi feltételek mindegyikének megfelelő, magas minőségű fedezett kötvények formájában fennálló kitettségek:
  - i. a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett fedezett kötvények vagy olyanok, amelyek eleget tesznek az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (4) vagy (5) bekezdésében ismertetett kezelésmódra való alkalmasságra vonatkozó követelményeknek;
  - ii. a fedezeti alapon szereplő, intézményekkel szembeni kitettségek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének c) pontjában ismertetett feltételeknek;
  - iii. a fedezett kötvénybe befektető hitelintézet és a kibocsátó megfelel az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (7) bekezdésében rögzített átláthatósági követelményeknek;
  - iv. kibocsátási volumenük legalább 250 millió EUR (vagy ennek megfelelő összegű hazai deviza);
  - v. a fedezett kötvényeket valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (4) bekezdésével összhangban legalább 2. hitelminőségi besorolásba tartozónak vagy rövid távú hitelbesorolási minősítés esetében ennek megfelelő hitelminősítési besorolásának minősítette, vagy azok – hitelminősítés hiányában – 20 %-os kockázati súlyozásúak az említett rendelet 129. cikke (5) bekezdésének megfelelően;
  - vi. a fedezeti alap mindenkor megfelel a fedezett kötvényekhez kapcsolódó követelések kielégítéséhez szükséges összeget legalább 7 %-kal meghaladó eszközfedezeti követelménynek. Amennyiben valamely 1. hitelminőségi besorolásba tartozó fedezett kötvény nem felel meg a rendkívül magas minőségű fedezett kötvényekre a 10. cikk (1) bekezdése f) pontjának iv. alpontjával összhangban előírt, a minimális kibocsátási volumenre vonatkozó követelménynek, azonban megfelel az i., ii., iii. és iv. alpontokban rögzített, magas minőségű fedezett kötvényekre vonatkozó követelményeknek, akkor 2 %-os minimális eszközfedezeti követelmény vonatkozik rá;
- d) harmadik országbeli hitelintézet által kibocsátott olyan fedezett kötvények formájában fennálló kitettségek, amelyek az alábbi feltételek mindegyikének megfelelnek:
  - i. harmadik ország jogának megfelelő fedezett kötvények, amelyet az említett jog a hitelintézet vagy a kibocsátásra garanciát vállaló hitelintézet kizárólagos tulajdonát képező leányvállalat által kibocsátott adósságinstrumentként határoz meg, és amelyeket olyan eszközfedezeti alap biztosít, amely tekintetében a kibocsátó csődje esetén a befektetők közvetlenül érvényesíthetik elsőbbségi jogukat a tőke visszafizetésére és a kamat megfizetésére;
  - ii. a harmadik ország joga értelmében a kibocsátó és a fedezett kötvények a kötvénytulajdonosok védelmét szolgáló speciális állami felügyelet hatálya alá tartoznak, továbbá a harmadik ország felügyeleti és szabályozói rendszerei az Unióban működőkkel legalább egyenértékűek;
  - iii. a fedezett kötvények biztosítéka az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, d) pontja i. alpontjában, f) pontja i. alpontjában vagy g) pontjában ismertetett típusok közül egybe vagy többbe tartozó eszközök csoportja. Ha az eszközfedezeti alap ingatlannal fedezett hiteleket tartalmaz, az 575/2013/EU rendelet 208. cikkében és 229. cikkének (1) bekezdésében rögzített követelményeket teljesíteni kell;
  - iv. a fedezeti alapon szereplő, intézményekkel szembeni kitettségek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének c) pontjában és 129. cikke (1) bekezdésének utolsó albekezdésében ismertetett feltételeknek;
  - v. a fedezett kötvénybe befektető hitelintézet és a kibocsátó megfelel az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (7) bekezdésében rögzített átláthatósági követelményeknek;

- vi. a fedezett kötvényeket valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (4) bekezdésével összhangban legalább 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek megfelelő hitelminőségi besorolásának minősítette, vagy azok – hitelminősítés hiányában – 10 %-os kockázati súlyozásúak az említett rendelet 129. cikke (5) bekezdésének megfelelően; továbbá
  - vii. a fedezeti alap mindenkor megfelel a fedezett kötvényekhez kapcsolódó követelések kielégítéséhez szükséges összeget legalább 7 %-kal meghaladó eszközfedezeti követelménynek. Amennyiben azonban a fedezett kötvények kibocsátási volumene legalább 500 millió EUR (vagy ennek megfelelő hazai deviza), azokra fenti helyett 2 %-os eszközfedezeti minimumkövetelmény vonatkozik;
- e) vállalati adósságpapírok, amelyek az alábbi feltételek mindegyikének megfelelnek:
- i. valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 122. cikkével összhangban legalább 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek megfelelő hitelminőségi besorolásának minősítette őket;
  - ii. az értékpapírok kibocsátási volumene legalább 250 millió EUR (vagy ennek megfelelő hazai deviza);
  - iii. az értékpapírok futamideje kibocsátáskor legfeljebb 10 év;
- (2) Minden 2A. szintű eszköz piaci értékére legalább 15 %-os haircutot kell alkalmazni.

12. cikk

2 B. szintű eszközök

- (1) A 2 B. szintű eszközökhöz kizárólag az alábbi kategóriák valamelyikébe vagy közülük többbe sorolt és az e jogi aktusban rögzített elismerési kritériumokat mindenkor teljesítő eszközök tartoznak:
- a) a 13. cikkben meghatározott követelményeknek megfelelő eszközfedezetű értékpapírok formájában fennálló kitettségek;
  - b) vállalati adósságpapírok, amelyek az alábbi feltételek mindegyikének megfelelnek:
    - i. valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 122. cikkével összhangban legalább 3. hitelminőségi besorolásba tartozónak vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek megfelelő hitelminőségi besorolásának minősítette őket;
    - ii. az értékpapírok kibocsátási volumene legalább 250 millió EUR (vagy ennek megfelelő hazai deviza);
    - iii. az értékpapírok futamideje kibocsátáskor legfeljebb 10 év;
  - c) részvények, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyikének megfelelnek:
    - i. valamely tagállam vagy harmadik ország valamely jelentős tőzsdeindexének részét alkotják és e pont alkalmazása céljából azokat ekként is ismeri el az adott tagállam illetékes hatósága vagy adott harmadik ország érintett állami hatósága. Illetékes hatóság vagy állami hatóság jelentős tőzsdeindexekkel kapcsolatos döntésének hiányában a hitelintézet az érintett joghatóság vezető vállalataiból összeállított tőzsdeindexet tekinti jelentős tőzsdeindexnek;
    - ii. a hitelintézet székhely szerinti tagállamának devizanemében denomináltak vagy, ha más devizanemben denomináltak, kizárólag addig az összegig számítanak 2B. szintűnek, amekkora összeg fedezi az abban a devizában vagy az annak a joghatóságnak a területén felmerült stresszidőszaki nettó likviditáskiáramlást, amelyekben, illetve ahol a likviditási kockázatot vállalják; továbbá
    - iii. bizonyítható, hogy mindenkor, így stresszidőszak során is megbízható likviditási források. Ez a követelmény akkor teljesül, ha a részvény árában bekövetkező csökkenés vagy a haircutjában bekövetkező növekedés egy 30 naptári napos stresszidőszak során nem haladja meg a 40 %-ot, illetve a 40 százalékpontot; és
  - d) az EKB, valamely tagállam központi bankja vagy valamely harmadik ország központi bankja által nyújtott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keret, feltéve, hogy teljesülnek a 14. cikkben rögzített követelmények;
  - e) az alábbi feltételek mindegyikének megfelelő, magas minőségű fedezett kötvények formájában fennálló kitettségek:
    - i. a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett fedezett kötvények vagy olyanok, amelyek eleget tesznek az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (4) vagy (5) bekezdésében ismertetett kezelésmódra való alkalmasságra vonatkozó követelményeknek;
    - ii. a fedezett kötvénybe befektető hitelintézet megfelel az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (7) bekezdésében ismertetett átláthatósági követelményeknek;

- iii. a fedezett kötvények kibocsátója legalább negyedévente a befektetők rendelkezésére bocsátja az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (7) bekezdésének a) pontjában említett információkat;
  - iv. kibocsátási volumenük legalább 250 millió EUR (vagy ennek megfelelő összegű hazai deviza),
  - v. a fedezett kötvényeket kizárólag az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdése a) pontjában, d) pontjának i. alpontjában és e) pontjában említett eszközök fedezik;
  - vi. a mögöttes eszközök alapja kizárólag olyan kitettségeket tartalmaz, amelyekhez a hitelkockázat tekintetében az 575/2013/EU rendelet 125. cikke értelmében legfeljebb 35 %-os kockázati súlyt kell rendelni;
  - vii. a fedezeti alap mindenkor megfelel a fedezett kötvényekhez kapcsolódó követelések kielégítéséhez szükséges összeget legalább 10 %-kal meghaladó eszközfedezet követelményének;
  - viii. a kibocsátó hitelintézetnek havonta közzé kell tennie, hogy fedezeti alapja teljesíti a 10 %-os eszközfedezeti követelményt;
- f) azon hitelintézetek esetében, amelyek alapító okiratukkal összhangban vallási szokásból eredő okokból nem tarthatnak kamatozó eszközt, a központi bankokkal, harmadik ország központi kormányzatával vagy központi bankjával vagy harmadik országbeli regionális kormányzattal, helyi hatósággal vagy közszektorbeli intézménnyel szembeni követeléseket megtestesítő vagy általuk garantált nem kamatozó eszközök, feltéve, hogy az említett eszközöket valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 114. cikkével összhangban legalább 5. hitelminőségi besorolásba tartozónak vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek megfelelő hitelminőségi besorolásúnak minősítette.

(2) A 2B. szintű eszközök piaci értékére legalább az alábbi haircutokat kell alkalmazni:

- a) a 13. cikk (14) bekezdése szerint a 2B. szintű értékpapírosításra alkalmazandó haircut;
- b) 50 %-os haircut az (1) bekezdés b) pontjában említett vállalati adósságpapírokra;
- c) 50 %-os haircut az (1) bekezdés c) pontjában említett részvényekre;
- d) 30 %-os haircut az (1) bekezdés e) pontjában említett fedezettkötvény-programokra és kibocsátásokra;
- e) 50 %-os haircut az (1) bekezdés f) pontjában említett nem kamatozó eszközökre.

(3) Azon hitelintézetek esetében, amelyek alapító okiratukkal összhangban vallási szokásból eredő okokból nem tarthatnak kamatozó eszközt, az illetékes hatóság engedélyezheti az e cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. és iii. alpontjától való eltérést, feltéve, hogy bizonyítható az e követelményeket teljesítő nem kamatozó eszközök elégtelen rendelkezésre állása, és az érintett nem kamatozó eszközök megfelelően likvidek a magánpiacokon.

Annak eldöntéséhez, hogy a nem kamatozó eszközök az első bekezdés alkalmazása céljából megfelelően likvidek-e, az illetékes hatóság az alábbi tényezőket mérlegeli:

- a) az eszközök piaci likviditására vonatkozó rendelkezésre álló adatok, ideértve a kereskedési volument, a vételi és eladási ár közötti különbséget, a piaci volatilitást és az árhatást; továbbá
- b) a likviditásuk szempontjából lényeges egyéb tényezők, ideértve az említett nem kamatozó eszközök piacának mélységét és kiterjedését, a piaci szereplők diverzifikáltságát és erős piaci struktúra meglétét.

13. cikk

2B. szintű értékpapírosítás

(1) A 12. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett eszközfedezetű értékpapírok formájában fennálló kitettségek 2B. szintű értékpapírosításnak minősülnek, ha megfelelnek a (2)–(14) bekezdésben rögzített követelményeknek.

- (2) Az értékpapírosítási pozíció és a mögöttes kitétségek eleget tesznek az alábbi követelményeknek:
- a) valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 251. vagy 261. cikkével összhangban legalább 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak, vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek megfelelő hitelminőségi besorolásának minősítette a pozíciót;
  - b) a pozíció az értékpapírosítás legelőbbre sorolt ügyletrézsorozatába vagy ügyletrézsorozataiba tartozik és folyamatosan a legmagasabb szenioritással rendelkezik az ügylet élettartama során. E feltétel alkalmazásában a legelőbbre sorolt ügyletrézsorozat az, amely esetében a fizetési felszólítás és adott esetben az azonnali lejáratról szóló értesítés kézbesítését követően az ügyletrézsorozatot a kielégítési sorrendben nem sorolják ugyanazon értékpapírosítási ügylet vagy program más ügyletrézsorozatai mögé tőke- és kamatfizetés tekintetében, az 575/2013/EU rendelet 261. cikkével összhangban a származtatott kamatláb- vagy devizaügyletekből, esedékes díjakból vagy egyéb hasonló jellegű követelésekből fakadó kifizetések figyelembevétele nélkül;
  - c) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 66. pontja szerinti különleges célú gazdasági egység mögöttes kitétségei harmadik féllel szemben kikényszeríthetők, azokhoz az eladónak (az értékpapírosítás kezdeményezőjének, a szponzornak vagy az eredeti hitelezőnek), és a hitelezőknek sincs hozzáférése, beleértve azt az esetet is, amikor az eladó fizetéseképtelenné válik;
  - d) a mögöttes kitétségek különleges célú gazdasági egységnek történő transzferére nem vonatkozhatnak szigorú vissza-követelési rendelkezések annak a joghatóságnak a területén, ahol az eladó (az értékpapírosítás kezdeményezőjét, a szponzort vagy az eredeti hitelezőt) bejegyezték. Ide tartoznak többek között, de nem kizárólagosan azok a rendelkezések, amelyek értelmében a mögöttes kitétségek értékesítését az eladó (az értékpapírosítás kezdeményezője, a szponzor vagy az eredeti hitelező) felszámolóbiztososa pusztán azon az alapon érvénytelenné nyilváníthatja, hogy az adásvételi szerződést egy bizonyos, az eladó fizetéseképtelenné nyilvánítását megelőző időszakon belül kötötték meg, illetve azok a rendelkezések, amelyek értelmében a különleges célú gazdasági egység csak akkor tud megakadályozni egy ilyen érvénytelenítést, ha bizonyítani tudja, hogy nem tudott az eladó fizetéseképtelenségéről az értékesítés időpontjában;
  - e) a mögöttes kitétségek kezelése szolgáltatásnyújtási szerződés keretében történik, melynek része egy olyan szolgáltatásfolytonossági rendelkezés, amely minimumfeltételként biztosítja, hogy a szolgáltató csődje vagy fizetéseképtelensége nem eredményezi a szolgáltatás megszűnését;
  - f) az értékpapírosításra irányadó dokumentációnak része egy olyan folytonossági rendelkezés, amely adott esetben minimumfeltételként biztosítja a származtatott ügyletekben részt vevő szerződő felek és a likviditást biztosítók cseréjét azok csődje vagy fizetéseképtelensége esetén;
  - g) az értékpapírosítási pozíciót olyan homogén mögöttes kitétségekből álló alap fedezi, amely kitétségek az alábbi alkategóriáknak csak egyikébe tartoznak vagy olyan homogén mögöttes kitétségekből álló alap fedezi, amely alap az i. és ii. alpontokban említett lakóingatlannal fedezett hitelek kombinálja:
    - i. első helyi jelzáloggal biztosított, állandó lakóhely megvásárlásához magánszemélynek nyújtott lakáshitel, feltéve, hogy az alábbi két feltétel egyike teljesül:
      - a fedezeti alapon szereplő hitelek átlagos fedezettsége megfelel az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdése d) pontjának i. alpontjában foglalt követelménynek,
      - azon tagállam nemzeti joga, ahol a hitelek kezdeményezték, a hitel jövedelemhez viszonyított arányában megszabott korlátot határoz meg a kötelezett által lakóingatlannal fedezett hitel keretében felvehető összegre, és e jogszabályt a tagállam bejelentette a Bizottságnak és az EBH-nak. A hitel jövedelemhez viszonyított arányában megszabott korlát a kötelezett bruttó éves jövedelméből kerül kiszámításra, figyelembe véve az adókötelezettségeket és a kötelezett egyéb kötelezettségvállalásait, valamint a kamatláb hitel futamideje alatti változásának kockázatát. A kötelezett bruttó jövedelmének a hitel törlesztésére – beleértve a kamatot, a tőketörlesztést és a díjfizetést is – fordítható része a fedezeti alapon szereplő hitelek egyike esetében sem haladhatja meg a 45 %-ot;
    - ii. az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett, teljes mértékben garantált, lakóingatlannal fedezett hitel, feltéve, hogy a hitel megfelel az említett bekezdésben meghatározott biztosítéki követelményeknek és az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdése d) pontjának i. alpontjában foglalt átlagos fedezettségi követelménynek;
    - iii. valamely tagállamban állandó telephellyel rendelkező vállalkozásoknak beruházások és üzleti tevékenységek finanszírozására – kereskedelmi célú ingatlanok vásárlását és építését kivéve – nyújtott kereskedelmi kölcsönök, lízingek és hitelkeretek, feltéve, hogy a portfólió-egyensúly tekintetében az értékpapírosítás kezdő időpontjában a fedezeti alapon szereplő hitelek felvevőinek legalább 80 %-a kis- és középvállalkozás, és egyik hitelfelvevő sem minősül az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 3. pontja szerinti intézménynek;

- iv. valamely tagállamban székhellyel rendelkező vagy honos hitelfelvevőnek vagy lízingbe vevőnek nyújtott gépjárműhitel és -lízing. E célból ide tartozik a 2006/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének 11. és 12. pontjában meghatározott gépjárművek és pótkocsik, a 2003/37/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben hivatkozott mezőgazdasági és erdészeti traktorok, a 2002/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontjában meghatározott motorkerékpárok és háromkerékű motorkerékpárok és a 2006/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott láncfalas járművek finanszírozására nyújtott hitel és lízing. Kiegészítő biztosítási és szerviztermékek vagy pótalkatrészek, illetve lízing esetében a lízingbe vett járművek maradványértéke a hitel vagy lízing részét képezhetik. Az alapba tartozó hiteleket és lízingeket a gépjárművet terhelő első helyre sorolt zálogjog vagy biztosíték vagy a különleges célú gazdasági egység mint kedvezményezett javára szóló megfelelő garancia, például tulajdonjog-fenntartási záradék biztosítja;
- v. valamely tagállamban állandó lakóhellyel rendelkező magánszemélynek nyújtott személyi, háztartási és családi célú hitel vagy kölcsön;
- h) a pozíció nem lehet az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 63. pontjában, illetve 242. cikkének 11. pontjában említett újraértékpapírosítás, illetve szintetikus értékpapírosítás része;
- i) a mögöttes kitétségek nem foglalnak magukban átruházható pénzügyi instrumentumokat vagy származtatott termékeket, kivéve a különleges célú gazdasági egység által vagy az értékpapírosítási struktúra más ügyleti partnerei által kibocsátott instrumentumokat és a deviza- és a kamatláb-kockázat fedezésére használt származtatott termékeket;
- j) az értékpapírosítás kezdő időpontjában, illetve a mögöttes kitétségek alapjába történő besorolás esetében a kibocsátást követően bármikor a mögöttes kitétségek nem foglalnak magukban olyan kötelezettségekkel (vagy adott esetben kezessel) szembeni kitétségeket, akikkel összefüggésben értékvesztés került elszámolásra, ha a kötelezett (vagy kezes), akivel összefüggésben értékvesztés került elszámolásra, olyan hitelfelvevő (vagy kezes), aki:
- i. a hitelnyújtást megelőző három éven belül csődöt jelentett, megegyezett hitelezőivel az adósság elengedéséről vagy átütemezéséről, vagy hitelezőinek bírói ítélet érvényesítési jogot biztosított vagy anyagi kártérítést ítélt meg a törlesztés elmaradása miatt;
- ii. szerepel a kedvezőtlen hitelfelvevői múlttal rendelkező személyek hivatalos nyilvántartásában;
- iii. olyan külső hitelminősítő intézeti minősítéssel vagy hitelbírálati minősítéssel rendelkezik, amely az érintett joghatóság területén az ilyen típusú hitelek átlagos kötelezettjével történő összehasonlításból kiindulva lényeges kockázatot jelez arra vonatkozóan, hogy a szerződéses megállapodásban szereplő törlesztés elmarad;
- k) az értékpapírosítás kezdő időpontjában vagy a mögöttes kitétségek alapjába történő besoroláskor vagy bármikor a kibocsátást és a besorolást követően a mögöttes kitétségek nem foglalnak magukban az 575/2013/EU rendelet 178. cikkének (1) bekezdése szerinti értelemben vett nemteljesítő kitétségeket.
- (3) Az értékpapírosítási pozíciók törlesztésének szerkezetét úgy kell kialakítani, hogy az ne elsősorban a mögöttes kitétségeket biztosító eszközök értékesítésétől függjön. Ez azonban nem lehet akadálya a kitétségek későbbi meghosszabbításának, illetve refinanszírozásának.
- (4) Az értékpapírosítási ügylet szerkezete megfelel az alábbi követelményeknek:
- a) ha az értékpapírosítás a rülirozás lehetősége nélkül jött létre vagy a rülirozási időszak véget ért, a fizetési felszólítást vagy az azonnali lejáratról szóló értesítést kézbesítették, a mögöttes kitétségekből származó tőkebevételeket – az értékpapírosítási pozíciók egymást követő törlesztésével – átadták az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosainak és az egyes törlesztésekkor nem ragad benn lényeges összegű pénzeszköz a különleges célú gazdasági egységnél;
- b) ha az értékpapírosítás a rülirozás lehetőségével jött létre, az ügyleti dokumentáció megfelelően tartalmazza a lejárat előtti visszafizetést kiváltó eseményeket, amelyek legalább az alábbiakat foglalják magukban:
- i. a mögöttes kitétségek hitelminőségének romlása;
- ii. nem sikerül elegendő, legalább hasonló hitelminőségű, új mögöttes kitétséget létrehozni;
- iii. fizetéseképtelenséghez kapcsolódó esemény bekövetkezte a kezdeményezővel vagy a szolgáltatásnyújtóval kapcsolatban.
- (5) Az értékpapírosítás kezdő időpontjában a hitelfelvevőnek (vagy adott esetben a kezesnek) már legalább egy alkalommal törlesztenie kellett, kivéve, ha az értékpapírosítást a (2) bekezdés g) pontjának v. alpontjában említett hitelkeret biztosítja.
- (6) Ha az értékpapírosítás mögöttes kitétségei a (2) bekezdés g) pontjának i. és ii. alpontjában említett lakóingatlanlal fedezett hitelek, a hitelalap nem tartalmazhat olyan hitelt, amelyet azon az alapon forgalmaztak és hagytak jóvá, hogy a hitel kérelmezője vagy, adott esetben, a közvetítő figyelmét felhívták: előfordulhat, hogy a megadott információkat a hitelező nem erősíti meg.

(7) Ha az értékpapírosítás mögöttes kitétségei a (2) bekezdés g) pontjának i. és ii. alpontjában említett lakóingatlanl fedezett hitelek, a hitelfelvevő hitelképességének vizsgálatát a 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 18. cikkének (1)–(4) bekezdésében, (5) bekezdésének a) pontjában és (6) bekezdésében foglalt követelményeknek vagy harmadik országok ezzel egyenértékű követelményeinek megfelelően kell lefolytatni.

(8) Ha az értékpapírosítás mögöttes kitétségei a (2) bekezdés g) pontjának iv. és v. alpontjában említett gépjármű-hitelek és -lízingek, illetve fogyasztási hitelek és hitelkeretek, a hitelfelvevő hitelképességének vizsgálatát a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 8. cikkében foglalt követelményeknek megfelelően kell lefolytatni.

(9) Ha az értékpapírosítás kezdeményezője, a szponzor vagy az eredeti hitelező az Unióban rendelkezik székhellyel, megfelel az 575/2013/EU rendelet ötödik részében rögzített követelményeknek és az 1060/2009/EU rendelet 8b. cikkének megfelelően információkat hoz nyilvánosságra a mögöttes kitétségek hitelminőségéről és működéséről, az ügyletek struktúrájáról, a cash flow-król és a kitétségek mögött álló biztosítékokról, továbbá megad minden olyan információt, amelyre a befektetőknek szükségük lehet, hogy átfogó és megfelelő információkon alapuló stresszteszteteket folytassanak. Ha az értékpapírosítás kezdeményezője, a szponzor vagy az eredeti hitelező az Unión kívül rendelkezik székhellyel, a piaci résztvevők részéről általánosan elfogadott standardokkal összhangban álló, átfogó hitelszintű adatokat bocsát kibocsátáskor és rendszeres időközönként a jelenlegi és a leendő befektetők és a szabályozók rendelkezésére.

(10) A mögöttes kitétségek kezdeményezője nem lehet olyan hitelintézet, amely az értékpapírosítási pozíciót a likviditási puffereiben tartja, annak leányvállalata, anyavállalata, anyavállalatának leányvállalata vagy a hitelintézettel szoros kapcsolatban álló egyéb hitelintézet.

(11) Az ügyletrészsorozat kibocsátási volumene legalább 100 millió EUR (vagy ennek megfelelő hazai deviza).

(12) Az ügyletrészsorozat hátralévő, súlyozott átlagos élettartama legfeljebb 5 év, amelynek számítása az ügylet lejárat előtti visszafizetésére vonatkozó árazási feltevése vagy a 20 %-os állandó lejárat előtti visszafizetési arány közül az alacsonyabb felhasználásával történik, amire vonatkozóan a hitelintézetnek azzal a feltételezéssel kell élnie, hogy a vételi opciót az első lehetséges időpontban gyakorolják.

(13) Az értékpapírosítás mögöttes kitétségeinek kezdeményezője az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott intézmény vagy olyan vállalkozás, amely fő tevékenységként a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 2–12. és 15. pontjában felsorolt tevékenységek közül egyet vagy többet folytat.

(14) A 2B. szintű értékpapírosítások piaci értékére legalább az alábbi haircutokat kell alkalmazni:

- a) 25 %-ot a (2) bekezdés g) pontjának i., ii. és iv. alpontjában említett eszközök kategóriáival fedezett értékpapírosításokra;
- b) 35 %-ot a (2) bekezdés g) pontjának iii. és v. alpontjában említett eszközök kategóriáival fedezett értékpapírosításokra.

14. cikk

Folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keretek

A 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, központi bank által adható, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keretek akkor minősülnek 2B. szintű eszközöknek, ha az alábbi kritériumok mindegyikét teljesítik:

- a) stresszidőszakon kívül a keretért rendelkezésre tartási díj fizetendő a rendelkezésre tartott teljes összeg után, amely legalább az alábbiak közül a nagyobb összeg:
  - i. 75 bázispont/év; vagy
  - ii. legalább 25 bázispont/év a keretet fedező eszközök hozama és a likvid eszközök reprezentatív portfóliójának hozama közötti, a hitelkockázatban meglévő lényeges eltérések miatti korrekciók utáni különbségen felül.

Stresszidőszakban a központi bank csökkentheti az e pont első albekezdésében ismertetett rendelkezésre tartási díjat, ha a likviditási keret teljesülnek a 19. cikk szerinti alternatív likviditási megközelítések értelmében alkalmazandó minimumkövetelmények;

- b) a keretet a központi bank által meghatározott típusú, meg nem terhelt eszközök fedezik. A biztosítékként nyújtott eszközök az alábbi kritériumok mindegyikének eleget tesznek:
  - i. formájuk elősegíti, hogy a keret lehívásakor azonnal átkerüljenek a központi bankhoz;
  - ii. a központi bank által alkalmazott haircut utáni értékük elegendő ahhoz, hogy fedezze a keret teljes összegét;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. február 4-i 2014/17/EU irányelve a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. április 23-i 2008/48/EK irányelve a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EKG tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

- iii. a hitelintézet likviditási puffere céljából nem számítanak likvid eszközöknek;
- c) a keret összeegyeztethető a központi bank ügyleti partnerekre vonatkozó politikai keretével;
- d) a keret rendelkezésre tartásának időtartama meghaladja a 4. cikkben említett 30 naptári napos stresszidőszakot;
- e) a központi bank nem hívja vissza a keretet annak szerződéses lejáratá előtt, és addig nem kerül sor további hitelezési döntésre, amíg az érintett hitelintézetet fizetőképesnek minősítik;
- f) a központi bank hivatalos politikát tesz közzé, amelyben közli a folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keretek nyújtásáról szóló döntését, és ismerteti a konstrukció feltételeit, valamint azokat a hitelintézet-típusokat, amelyek igényelhetik a kereteket.

15. cikk

Kollektív befektetési formák (KBF-ek)

(1) A KBF részvényei vagy befektetési jegyei minden egyes hitelintézet esetében egyedi alapon 500 millió EUR (vagy ennek megfelelő hazai devizanemben kifejezett) abszolút összegig az adott befektetési forma alapul szolgáló eszközeivel megegyező szintű likvid eszközöknek minősülnek, feltéve, hogy:

- a) teljesülnek az 575/2013/EU rendelet 132. cikkének (3) bekezdésében foglalt követelmények;
- b) a KBF kizárólag likvid eszközökbe és származtatott ügyletekbe fektet, az utóbbi esetben kizárólag a portfólió kamat-, deviza- vagy hitelkockázatának mérsékléséhez szükséges mértékben.

(2) A mögöttes likvid eszköz kategóriájától függően a hitelintézetnek legalább az alábbi haircutokat kell alkalmaznia KBF-ben meglévő részvényeire és befektetési jegyeire:

- a) 0 % a bankjegyekre és pénzermékre és a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett központi bankkal szembeni kitettségekre;
- b) 5 % az 1. szintű eszközökre a rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével;
- c) 12 % a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett rendkívül magas minőségű fedezett kötvényekre;
- d) 20 % a 2A. szintű eszközökre;
- e) 30 % a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i., ii. és iv. alpontjában említett eszközök alkategóriáival fedezett, 2B. szintű értékpapírosításokra;
- f) 35 % a 12. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett 2B. szintű fedezett kötvényekre;
- g) 40 % a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának iii. és v. alpontjában említett eszközök alkategóriáival fedezett, 2B. szintű értékpapírosításokra; és
- h) 55 % a 12. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett 2B. szintű vállalati adósságpapírokra, a 12. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett részvényekre és a 12. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett nem kamatozó eszközökre.

(3) A (2) bekezdésben említett módszert a következőképpen kell alkalmazni:

- a) amennyiben a hitelintézet ismeri a KBF mögöttes kitettségeit, egyenként áttekintheti ezeket a kitettségeket annak érdekében, hogy – a (2) bekezdéssel összhangban – a megfelelő haircutot alkalmazza rájuk;
- b) amennyiben a hitelintézet nem ismeri a KBF mögöttes kitettségeit, abból a feltevésből kell kiindulnia, hogy a KBF a megbízásában foglalt összeg maximumáig fektet likvid eszközökbe abban az emelkedő sorrendben, ahogyan a likvid eszközöket a (2) bekezdés céljából besorolták, kezdve a (2) bekezdés g) pontjában említettekkel, egészen addig, amíg a teljes befektetési limit elérésre nem kerül. Ha a hitelintézet nem ismeri a KBF mögöttes kitettségeit, ugyanezt a módszert kell alkalmazni a mögöttes eszközök likviditási szintjének meghatározására.

(4) A hitelintézetnek megbízható módszertant és folyamatokat kell kidolgoznia a KBF részvények és befektetési jegyek piaci értékének és haircutjainak kiszámítására és az ezekről történő jelentéstételre. Ha a kitettség nem kellően lényeges ahhoz, hogy a hitelintézet saját módszertant dolgozzon ki és feltéve, hogy az illetékes hatóság minden esetben meggyőződött arról, hogy ez a feltétel teljesül, a hitelintézet kizárólag az alább felsorolt harmadik felekre támaszkodhat annak érdekében, hogy kiszámítsa a KBF részvényekre és befektetési jegyekre alkalmazandó haircutokat és adatot szolgáltatson azokról:

- a) a KBF letétkezelője, feltéve, hogy a KBF kizárólag értékpapírokba fektet és az összes értékpapírját ennél a letétkezelőnél helyezi el; vagy

- b) egyéb KBF esetében a KBF alapkezelője, feltéve, hogy a KBF alapkezelője teljesíti az 575/2013/EU rendelet 132. cikke (3) bekezdésének a) pontjában foglalt követelményeket.
- (5) Ha a hitelintézet nem felel meg a KBF részvényekkel és befektetési jegyekkel kapcsolatban az e cikk (4) bekezdésében meghatározott követelményeknek, a 18. cikknek megfelelően e rendelet alkalmazásában a továbbiakban nem számolhatja el őket likvid eszközökként.

16. cikk

Szövetkezeti hálózatok és az intézményvédelmi rendszerek betétei és egyéb finanszírozási forrásai

- (1) Ha a hitelintézet az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett típusú intézményvédelmi rendszerhez, az említett rendelet 10. cikkében meghatározott mentességre jogosult hálózathoz vagy valamely tagállam szövetkezeti hálózatához tartozik, a hitelintézetnek a központi intézménynél elhelyezett látra szóló betétei likvid eszközökként kezelendők, az alábbi rendelkezések egyikével összhangban:
- a) ha – a rendszerre vagy a hálózatra irányadó nemzeti jogszabály vagy jogilag kötelező érvényű dokumentumok értelmében – a központi intézménynek meghatározott szintű vagy kategóriájú likvid eszközökkel kell rendelkeznie vagy a betéteket ilyen szintű vagy kategóriájú eszközökbe kell fektetnie, a betétek e rendelettel összhangban ezekkel azonos szintű vagy kategóriájú likvid eszközökként kezelendők;
- b) ha a központi intézménynek nem kell meghatározott szintű vagy kategóriájú likvid eszközökkel rendelkeznie vagy a betéteket ilyen szintű vagy kategóriájú eszközökbe fektetnie, a betétek e rendelettel összhangban 2B. szintű eszközökként kezelendők, és fennálló állományukra legalább 25 %-os haircutot kell alkalmaznia.
- (2) Ha az (1) bekezdésben ismertetett hálózatok vagy rendszerek egyikére irányadó tagállami jogszabályok vagy jogilag kötelező erejű dokumentumok értelmében a hitelintézet 30 naptári napon belül hozzájut a központi intézmény vagy ugyanazon hálózat vagy rendszer másik intézménye által nyújtott likviditásfinanszírozáshoz, a finanszírozás 2B. szintű eszköznek tekintendő oly mértékig, amilyen mértékben nem fedezik egy meghatározott szinthez vagy kategóriába tartozó likvid eszközök. A likviditásfinanszírozás rendelkezésre tartott tőkeösszegére legalább 25 %-os haircutot kell alkalmazni.

17. cikk

A likviditási puffer eszközszintenkénti összetétele

- (1) A hitelintézet mindenkor köteles teljesíteni a likviditási pufferének összetételére vonatkozó alábbi követelményeket:
- a) a likviditási puffer legalább 60 %-át 1. szintű eszközöknek kell alkotniuk;
- b) a likviditási puffer legalább 30 %-át a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket nem tartalmazó, 1. szintű eszközöknek kell alkotniuk;
- c) a likviditási puffer legfeljebb 15 %-a lehet 2B. szintű eszköz.
- (2) Az (1) bekezdésben foglalt követelményeket azt követően kell alkalmazni, hogy a likvid eszközöket alkalmazó fedezett finanszírozási ügyletek, fedezett hitelezési ügyletek vagy a biztosítéki csereügyletek a likvid eszközök állományára gyakorolt hatása miatt helyesbítésre került sor, amennyiben ezek az ügyletek 30 naptári napon belül lejárnak, valamennyi alkalmazandó haircut levonását követően és feltéve, hogy a hitelintézet eleget tesz a 8. cikkben foglalt operatív követelményeknek.
- (3) A hitelintézet az e rendelet I. mellékletében ismertetett képleteket alkalmazza likviditási puffere összetételének meghatározására.

18. cikk

A követelmények megszegése

- (1) Ha egy likvid eszköz már nem felel meg a 7. cikkben ismertetett általános követelmények, a 8. cikk (2) bekezdésében foglalt operatív követelmények vagy az e fejezetben rögzített elismerési követelmények bármelyikének, a hitelintézetnek – a követelmény megszegésének bekövetkeztét követő legfeljebb 30 naptári napon belül – fel kell hagynia az eszköz likvid eszközként történő figyelembevételével.
- (2) Az (1) bekezdést kizárólag akkor alkalmazandó a KBF-nek az elismerési követelményeket már nem teljesítő részvényeire és befektetési jegyeire, ha azok nem haladják meg a KBF teljes eszközállományának 10 %-át.

19. cikk

Alternatív likviditási megközelítések

(1) Amennyiben a hitelintézet egy adott devizanemben nem rendelkezik elegendő likvid eszközzel a 4. cikkben rögzített likviditásfedezeti ráta teljesítéséhez, az alábbi rendelkezések közül kell egyet vagy többet alkalmazni:

- a) az adott devizanemre nem kell alkalmazni a 8. cikk (6) bekezdésében ismertetett devizanem-megfeleltetési követelményt;
- b) a hitelintézet az adott devizanemben tartott likvid eszközeit valamely tagállam vagy harmadik ország központi bankja által abban a devizanemben nyújtott hitelkeret révén pótolhatja, feltéve, hogy a konstrukció az alábbi követelmények mindegyikének megfelel:
  - i. szerződésben rögzítetten visszavonhatatlan kötelezettségvállalás a következő 30 naptári napra;
  - ii. díja a hitelkeretből esetleg lehívott összegtől független;
  - iii. a díjat úgy állapítják meg, hogy a hitelkeretet biztosító eszközök nettó hozama ne haladja meg a likvid eszközök reprezentatív állományának nettó hozamát a jelentős hitelkockázati eltérések miatt elvégzett kiigazítást követően;
- c) ha nincs elegendő 1. szintű eszköz, azonban 2A. szintű eszköz megfelelő mennyiségben áll rendelkezésre, a hitelintézet likviditási pufférében további 2A. szintű eszközöket tarthat, és a 17. cikkben ismertetett, eszközszintenkénti felső korlátokat ennek megfelelően módosítottaknak kell tekinteni. E további 2A. szintű eszközökre legalább 20 %-os haircutot kell alkalmazni. A hitelintézet valamennyi 2B. szintű eszközére továbbra is az e fejezetben foglaltaknak megfelelő haircutot kell alkalmazni minden esetben.

(2) A hitelintézet az (1) bekezdésben rögzített eltéréseket az érintett likvid eszközök hozzáférhetőségével fordított arányban alkalmazza. A hitelintézetnek az e cikk alkalmazásához szükséges likviditási igényét úgy kell meghatároznia, hogy figyelembe veszi, mennyire tudja – prudens likviditáskezeléssel – csökkenteni az érintett likvid eszközök iránti igényt és ezen eszközök más piaci szereplőknél lévő állományát.

(3) Azokat a devizanemeket, amelyekre az (1) bekezdésben ismertetett eltérés alkalmazható, továbbá annak mértékét, amilyen mértékben egy-egy devizanemre egy vagy több eltérés összességében megengedett, az 575/2013/EU rendelet 419. cikkének (4) bekezdésével összhangban elfogadásra kerülő bizottsági végrehajtási rendelettel kell meghatározni.

(4) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában ismertetett eltérések alkalmazásának részletes feltételeit az 575/2013/EU rendelet 419. cikkének (5) bekezdésével összhangban elfogadásra kerülő felhatalmazáson alapuló bizottsági jogi aktussal kell meghatározni.

III. CÍM

LIKVIDITÁSKI- ÉS -BEÁRAMLÁSOK

1. FEJEZET

Nettó likviditáskiáramlás

20. cikk

A nettó likviditáskiáramlás meghatározása

(1) A nettó likviditáskiáramlás az a) pontban említett likviditáskiáramlásoknak a b) pontban említett likviditásbeáramlások összegével csökkentett összege, amely nem lehet nullánál kevesebb, és amelyet a következőképpen kell meghatározni:

- a) a 2. fejezetben meghatározott likviditáskiáramlások összege;
- b) a 3. fejezetben meghatározott likviditásbeáramlások összege az alábbiak szerinti számításban:
  - i. azok a beáramlások, amelyekre nem kell érvényesíteni 33. cikk (2) és (3) bekezdésében említett felső korlátot;
  - ii. a 33. cikk (4) bekezdésében említett beáramlások közül az alacsonyabb és az a) pontban említett kiáramlások 90 %-a, csökkentve a 33. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti mentesített beáramlásokkal, de nullánál nem kevesebb;
  - iii. a 33. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében említett beáramlásoktól eltérő beáramlások közül az alacsonyabb és az a) pontban említett kiáramlások 75 %-a, csökkentve a 33. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti mentesített beáramlásokkal és a 33. cikk (4) bekezdése szerinti beáramlásokkal, osztva 0,9-cel a 90 %-os felső korlát figyelembevétele érdekében, de nullánál nem kevesebb.

- (2) A likviditási- és -beáramlásokat 30 naptári napos stresszidőszakot figyelembe véve kell mérni, az 5. cikkben említett, az idioszinkratikus és az egész piacra kiterjedő stresszforgatókönyvet együttesen feltételezve.
- (3) Az (1) bekezdésben ismertetett számítást a II. mellékletben meghatározott képlet szerint kell elvégezni.

21. cikk

Származtatott ügyletben kapott biztosíték hatásának értékelésére vonatkozó követelmények

A hitelintézetnek a 30 naptári nap alatt, az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt szerződésekre vonatkozóan várható likviditási- és -beáramlásokat nettó alapon, partnerenként kell kiszámolnia, figyelemmel a kétoldalú nettósítási megállapodások létezésére az említett rendelet 295. cikkének megfelelően. E cikk alkalmazásában a nettó alap az ügyletben kapott biztosíték nélkül számított összeg, feltéve, hogy a biztosíték az e rendelet II. címének értelmében likvid eszköznek minősül. A tőkeösszegek egyidejű (vagy napon belüli) teljes cseréjét magukban foglaló származtatott devizaügyletekből eredő készpénz-kiáramlásokat és -beáramlásokat nettó alapon kell számítani, akkor is, ha az adott ügyletek nem tartoznak kétoldalú nettósítási megállapodás hatálya alá.

2. FEJEZET

Likviditáskiáramlások

22. cikk

A likviditáskiáramlás meghatározása

- (1) A likviditáskiáramlás a különböző kategóriájú vagy típusú kötelezettségek és mérlegen kívüli kötelezettségvállalások fennálló egyenlegének és kiáramlásuk vagy lehívásuk várható rátájának szorzata az e fejezetben jelzett módon.
- (2) Az (1) bekezdésben említett likviditáskiáramlás részei (minden esetben szorozva az alkalmazandó kiáramlási rátával):
- a stabil lakossági betétek és egyéb lakossági betétek aktuálisan fennálló összege a 24., 25. és 26. cikknek megfelelően;
  - a 27. és 28. cikk szerint meghatározott azon egyéb kötelezettségek aktuálisan fennálló összege, amelyek esedékessé válnak, amelyeknek a kibocsátó vagy a forrás nyújtója kérheti a teljesítését, vagy amelyek vonatkozásában a forrás nyújtója azzal a feltételezéssel élhet, miszerint a hitelintézet a következő 30 naptári napon belül visszafizeti a kötelezettséget;
  - a 30. cikkben meghatározott további kiáramlások;
  - az a legnagyobb összeg, amely a következő 30 naptári nap során lehívható a le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, a 31. cikknek megfelelően meghatározott hitel- és likviditási keretektől;
  - a 23. cikk szerinti értékelésben azonosított további kiáramlások.

23. cikk

Egyéb termékekhez és szolgáltatásokhoz kapcsolódó további likviditáskiáramlások

- (1) A hitelintézetnek rendszeresen értékelnie kell azoknak a 30 naptári napon belüli likviditáskiáramlásoknak a valószínűségét és lehetséges nagyságát, amelyek a 27–31. cikkben nem említett azon termékekkel és szolgáltatásokkal összefüggésben következnek be, amelyeket a hitelintézet kínál vagy szponzorál vagy amelyeket a lehetséges vásárlók a hitelintézethez társítanak. Ezek közé a termékek és szolgáltatások közé tartoznak – nem kizárólagos jelleggel – az 575/2013/EU rendelet 429. cikkében és I. mellékletében említett szerződéses megállapodásokból eredő likviditáskiáramlások, például:
- egyéb mérlegen kívüli és függő finanszírozási kötelezettségek, amelyekbe – nem kizárólagosan – beleértendők a folyósítási kötelezettséget nem tartalmazó finanszírozási keretek;
  - bankközi partnereknek nyújtott le nem hívott hitelek és követelések;
  - a már megkötött, de még le nem hívott jelzáloghitelek;

- d) hitelkártyák;
- e) folyószámlahitelek;
- f) új lakossági vagy bankközi hitelek megújításával vagy meghosszabbításával kapcsolatos tervezett kiáramlások;
- g) a származtatott ügyletekből eredő tervezett kötelezettségek;
- h) kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos mérlegen kívüli termékek.

(2) Az (1) bekezdésben említett kiáramlásokat az 5. cikkben említett, az idioszinkratikus és az egész piacra kiterjedő stresszforogatókönyvet együttesen feltételezve kell értékelni. Ehhez az értékeléshez a hitelintézet különösen azt a jelentős hírnévromlásból eredő kárt veszi figyelembe, amely annak kapcsán keletkezhet, ha nem nyújt likviditási támogatást ezekhez a termékekhez vagy szolgáltatásokhoz. A hitelintézetnek évente legalább egyszer tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot azokról a termékekről és szolgáltatásokról, amelyekre vonatkozóan az (1) bekezdésben említett likviditási kiáramlások valószínűsége és lehetséges nagysága jelentős, az illetékes hatóság pedig meghatározza a hozzárendelendő kiáramlásokat. Az illetékes hatóság legfeljebb 5 %-os kiáramlási arányt alkalmazhat az 575/2013/EU rendelet 429. cikkében és I. mellékletében említett, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos mérlegen kívüli termékekre.

(3) Az illetékes hatóság évente legalább egyszer jelentést tesz az EBH felé azoknak a termékeknek vagy szolgáltatásoknak a típusáról, amelyek esetében a hitelintézettől származó jelentések alapján ő határozta meg a kiáramlásokat, és a jelentés tartalmazza a kiáramlások meghatározására alkalmazott módszertan magyarázatát.

24. cikk

Stabil lakossági betétek kiáramlásai

(1) A 25. cikk (2), (3) vagy (5) bekezdése szerinti magasabb kiáramlási arányra vonatkozó kritériumok teljesülésének kivételével, a 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ vagy a 2014/49/EU irányelvnek megfelelő betétbiztosítási rendszer vagy harmadik ország ezzel egyenértékű betétbiztosítási rendszerének hatálya alá tartozó lakossági betétek összegét stabilnak kell tekinteni és 5 %-os szorzót kell rá alkalmazni, ha:

- a) a betét olyan stabil kapcsolat része, ami igen valószínűtlenné teszi a betét kivonását; vagy
- b) a betétet fizetési számlán tartják.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a lakossági betét akkor tekintendő kialakult kapcsolat részét képezőnek, ha a betétes az alábbi kritériumok közül legalább egyet teljesít:

- a) legalább 12 hónap időtartamú aktív szerződéses kapcsolata van a hitelintézettel;
- b) lakóingatlanl fedezett hitel vagy más hosszú lejáratú hitel kapcsán hitelfelvevői kapcsolatban áll a hitelintézettel;
- c) a hitelen kívül legalább egy másik aktív termékkel rendelkezik a hitelintézetnél.

(3) Az (1) bekezdés b) pontja céljából a lakossági betétet akkor kell fizetési számlán tartottnak tekinteni, ha a számlán fizetést, jövedelmet vagy egyéb ügyleteket rendszeresen jóváírnak, vagy a számlát ezekkel megterhelik.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve 2019. január 1-jétől az illetékes hatóság engedélyezheti a hitelintézetnek, hogy 3 %-os szorzót alkalmazzon az (1) bekezdésben említett, a 2014/49/EU irányelvnek megfelelő betétbiztosítási rendszer hatálya alá tartozó stabil lakossági betétek összegére legfeljebb 100 000 EUR-ig, amint azt az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdése meghatározza, feltéve, hogy a Bizottság megerősíti, hogy a hivatalosan elismert betétbiztosítási rendszer valamennyi alábbi kritériumnak megfelel:

- a) a betétbiztosítási rendszer a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket a tagjaitól származó, évente legalább egyszer esedékes, ex ante jelleggel teljesítendő befizetésekkel teremti elő, a 2014/49/EU irányelv 10. cikkében említettek szerint.
- b) a betétbiztosítási rendszer megfelelő eszközökkel rendelkezik ahhoz, hogy tartalékai erőteljes kivonása esetén azonnal hozzáférhessen további finanszírozáshoz, ideértve a tag hitelintézetek rendkívüli befizetéseit és a megfelelő alternatív finanszírozási megállapodásokat, amelyek révén rövid lejáratú forrásokat tud bevonni harmadik felektől a köz- és a magánszférában;
- c) a betétbiztosítási rendszer a 2014/49/EU rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében említett hét munkanapos kártalanítási időtartamot biztosít a 3 %-os kiáramlási arány alkalmazásának időpontjától számítva.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1994. május 30-i 94/19/EK irányelve a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 135., 1994.5.31., 5. o.).

(5) Az illetékes hatóság kizárólag akkor adhatja meg a (4) bekezdésben említett engedélyt, miután megkapta a Bizottság előzetes jóváhagyását. Ezt a jóváhagyást indokolással ellátott beadvány útján kell kérelmezni, amely kellően bizonyítja, hogy a stabil betétek kiáramlási aránya 3 % alatt marad minden, az 5. cikkben említett forgatókönyveknek megfelelő stresszidőszakban. Az indokolással ellátott kérelmet legalább három hónappal azon időpont előtt kell benyújtani a Bizottsághoz, amikortól az engedélyt kérik. A Bizottság értékeli, hogy az adott betétbiztosítási rendszer megfelel-e a (4) bekezdés a), b) és c) pontjában rögzített feltételeknek. A feltételek teljesülése esetén a Bizottság jóváhagyja az illetékes hatóság engedély megadására irányuló kérelmét, hacsak nincsenek nyomós indokok a jóváhagyás megtagadására, tekintettel a lakossági betétek belső piacának működésére. A jóváhagyott betétbiztosítási rendszer valamennyi hitelintézeti tagja 3 %-os kiáramlási arányt alkalmazhat. A Bizottságnak ki kell kérnie az EBH azzal kapcsolatos véleményét, hogy az adott betétbiztosítási rendszer megfelel-e a (4) bekezdés a), b) és c) pontjában rögzített feltételeknek.

(6) A hitelintézet számára illetékes hatósága engedélyezheti, hogy 3 %-os szorzót alkalmazzon harmadik országbeli, az (1) bekezdésben említett rendszerrel egyenértékű betétbiztosítási rendszer hatálya alá tartozó lakossági betétek összegére, ha a harmadik országban engedélyezett ez a kezelésmód.

25. cikk

Egyéb lakossági betétek kiáramlásai

(1) A hitelintézetnek 10 %-os szorzót kell alkalmaznia az egyéb lakossági betétekre, ideértve a lakossági betétek 24. cikk alá nem tartozó részét, kivéve, ha a (2) bekezdésben rögzített feltételek alkalmazandók.

(2) Az egyéb lakossági betétekre a hitelintézet által a (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott magasabb kiáramlási arányokat kell alkalmazni, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) a betétek teljes egyenlege, ideértve az ügyfélnek az adott hitelintézetnél vagy csoportnál meglévő betéti számláit, meghaladja az 500 000 EUR-t;

b) a betét kizárólag interneten működő számlán van elhelyezve;

c) a betét kamata tekintetében fennáll a következő feltételek valamelyike:

i. a kamat jelentősen meghaladja a hasonló lakossági termékekre fizetett átlagos kamatot;

ii. értéke piaci index vagy indexek alakulásától függ;

iii. értéke valamely, változó kamatlábon kívüli piaci változótól függ;

d) a betétet eredetileg 30 naptári napos időszakon belül lejáró, rögzített futamidővel helyezték el, vagy a betét 30 naptári napnál rövidebb rögzített felmondási idejű, a szerződéses megállapodásnak megfelelően, kivéve a (4) bekezdésben meghatározottak szerinti kezelésre alkalmas betéteket;

e) az Unióban székhellyel rendelkező hitelintézet esetén, a betétes harmadik országban rezidens vagy a betét devizaneme nem euro és nem valamely tagállam devizaneme. Harmadik országban működő hitelintézetek vagy fiókok esetén, a betétes harmadik országban nem rezidens vagy a betét devizaneme nem a harmadik ország devizaneme;

(3) A hitelintézet az alábbiak szerint meghatározott magasabb kiáramlási arányt alkalmazza:

a) ha a lakossági betét megfelel az a) pontban foglalt kritériumnak vagy a (2) bekezdés b)–e) pontjában foglalt kritériumok közül kettőnek, 10 % és 15 % közötti kiáramlási arányt kell alkalmazni;

b) ha a lakossági betét megfelel a (2) bekezdés a) pontjának és a (2) bekezdésben említett legalább még egy másik kritériumnak vagy a (2) bekezdés két vagy több kritériumának, 15 % és 20 % közötti kiáramlási arányt kell alkalmazni.

Az illetékes hatóság eseti alapon magasabb kiáramlási arányt alkalmazhat, ha azt a hitelintézet egyedi körülményei indokolják. A hitelintézet a (3) bekezdés b) pontjában említett kiáramlási arányt köteles alkalmazni a lakossági betétekre, ha a (2) bekezdésben említett értékelést nem végezték el vagy nem fejezték be.

(4) A hitelintézet a kiáramlások számításából kizárhat egyes jól körülhatárolt lakossági betét kategóriákat, ha a hitelintézet minden ilyen esetben az adott betétek egész kategóriájára szigorúan alkalmazza az alábbi rendelkezéseket, kivéve abban az esetben, ha ez a betétes számára igazolhatóan jelentős nehézségekkel jár:

- a) a betétes 30 naptári napon belül nem vonhatja ki a betétet; vagy
- b) 30 napon belüli, lejárat előtti kivonás esetén a betétesnek büntetést kell fizetnie, amely magában foglalja a kivonás napja és a szerződés szerinti lejárat közötti időszakra járó kamatok elvesztését, valamint egy jelentős összegű díjat is, mely utóbbinak azonban nem kell szükségszerűen meghaladnia a betét elhelyezésének napja és a kivonás napja között eltelt időre esedékes kamat összegét.

Ha az első albekezdésben említett betétrész ilyen büntetés nélkül kivonható, azt a részt látra szóló betétként, a fennmaradó egyenleget pedig lekötött betétként kell kezelni az ebben a bekezdésben említettek szerint. 100 %-os kiáramlási arányt kell alkalmazni a kevesebb, mint 30 naptári napos hátralévő lejáratú, felmondott betétekre, és ha megállapodás született egy másik hitelintézet részére való kifizetésről.

(5) Az (1)–(4) bekezdéstől és a 24. cikktől eltérve, a hitelintézetnek magasabb százalékos kiáramlási arányt kell alkalmaznia a harmadik országban gyűjtött lakossági betétekre, ha a harmadik ország likviditási követelményeiről rendelkező jogszabálya magasabb százalékos arányt követel meg.

26. cikk

Kiáramlások egymástól kölcsönösen függő beáramlásokkal

Az illetékes hatóság előzetes jóváhagyását követően, a hitelintézet a valamennyi alábbi feltételnek megfelelő, kölcsönös függőséget mutató beáramlás figyelembevétel nélkül is kiszámíthatja a likviditáskiáramlást:

- a) a kölcsönös függőséget mutató beáramlás közvetlenül kapcsolódik a kiáramláshoz, és azt nem veszik figyelembe a likviditásbeáramlás 3. fejezetben szereplő számításakor;
- b) a kölcsönös függőséget mutató beáramlást jogszabályi, szabályozói vagy szerződéses kötelezettség írja elő;
- c) a kölcsönös függőséget mutató beáramlás megfelel az alábbi feltételek valamelyikének:
  - i. kötelezően a kiáramlás előtt következik be;
  - ii. 10 napon belül megérkezik és valamely tagállam központi kormányzata garantálja.

27. cikk

Operatív betétek kiáramlásai

(1) A hitelintézet 25 %-os szorzót alkalmaz az alábbiak szerint elhelyezett betétekből származó kötelezettségekre:

- a) a betétes helyezi el annak érdekében, hogy klíring-, letéti, készpénzmenedzsment vagy más hasonló szolgáltatásokat kapjon a hitelintézettől, stabil operatív kapcsolat keretében;
- b) az 575/2013/EU rendelet 113. cikke (7) bekezdésének követelményeit teljesítő intézményvédelmi rendszer keretén belüli vagy az 575/2013/EU rendelet 113. cikke (6) bekezdésének követelményeit teljesítő központi szervhez tartósan kapcsolt szövetkezeti hitelintézetek csoportján belüli közös feladatmegosztás keretében vagy törvényben, szerződésben előírt betétként kell egy másik hitelintézetnek elhelyeznie, amely ugyanannak az intézményvédelmi rendszernek vagy szövetkezeti rendszernek a tagja, feltéve, hogy ezeket a betéteket nem veszik számításba a betétet elhelyező hitelintézet likvid eszközei között a (3) bekezdésben és a 16. cikkben említetteknek megfelelően;
- c) a betétes helyezi el az a) pontban említettől eltérő stabil operatív kapcsolat keretében;
- d) a betétes helyezi el, annak érdekében, hogy készpénzklíring- és központi hitelintézet által nyújtott szolgáltatásokat vehessen igénybe, ha a hitelintézet a 16. cikkben említett hálózatok vagy rendszerek egyikéhez tartozik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a hitelintézet 5 %-os szorzót alkalmaz az (1) bekezdés a) pontjában említett betétekből származó kötelezettségek azon részére, amely a 94/19/EK vagy a 2014/49/EU irányelvnek megfelelő betétbiztosítási rendszer vagy harmadik ország ezzel egyenértékű betétbiztosítási rendszerének hatálya alá tartozik.

(3) A 16. cikk szerint a betétet elhelyező hitelintézet likvid eszközeinek tekintett, központi hitelintézetnél elhelyezett hitelintézeti betéteket 100 %-os kiáramlási tényezővel kell szorozni a központi intézmény vonatkozásában, e likvid eszközök haircut utáni összegére. E likvid eszközök nem vehetők számításba az e bekezdés első mondatában említett kiáramlástól eltérő kiáramlások fedezésére, és figyelmen kívül kell hagyni őket a 17. cikk szerinti fennmaradó likviditási puffer összetételének a központi intézményre vonatkozóan egyedi szinten történő számítása során.

(4) Az (1) bekezdés a) és d) pontjában említett klíring-, letéti, készpénzmenedzsment vagy egyéb hasonló szolgáltatásnak csak azok minősülnek, amelyeket a betétesnek rendkívül fontos, stabil kapcsolat keretében nyújtanak. Az (1) bekezdés a), c) és d) pontjában említett betétek esetében jelentős törvényi és operatív korlátai vannak a 30 naptári napon belüli jelentős betétkivonásnak. Az operatív szolgáltatások nyújtásához szükséges mértéken felüli forrásokat nem-operatív betéteként kell kezelni.

(5) A levelező banki kapcsolatból vagy elsődleges ügynöki szolgáltatások nyújtásából származó betéteket nem lehet operatív betéteként kezelni és 100 %-os kiáramlási arányt kell alkalmazni rájuk.

(6) Az (1) bekezdés c) pontjában említett betétek azonosítása érdekében a hitelintézet azt veszi figyelembe, hogy a lekötött betét, a takarékbetét és a közvetített betét kivételével a nem pénzügyi ügyféllel valamennyi alábbi feltételnek megfelelő stabil operatív kapcsolata áll-e fenn:

- a) a számla legalább 5 bázisponttal alacsonyabb árazású, mint a hasonló tulajdonságokkal rendelkező vállalati betétek aktuális kamata, de nem szükséges, hogy negatív legyen;
- b) a betét célszámlán tartott betét, amelynek árazása nem teremt a betétes számára gazdasági ösztönzést, hogy az operatív kapcsolat fenntartásához szükséges összeget felül további összegeket tartson betétben;
- c) a vizsgált számlán rendszeres jelleggel sor kerül lényeges ügyleteket jóváírására, illetve terhelésére;
- d) az alábbi kritériumok egyike teljesül:
  - i. a betéttel a kapcsolat legalább 24 hónapja fennáll;
  - ii. a betétet legalább 2 aktív szolgáltatás tekintetében használják. Ezek a szolgáltatások lehetnek nemzeti és nemzetközi pénzforgalmi szolgáltatásokhoz, értékpapír-kereskedéshez vagy letétkezelői szolgáltatásokhoz való közvetlen vagy közvetett hozzáférések is.

A betétnek csak azt a részét kell operatív betétként kezelni, amely azon szolgáltatás igénybevételéhez szükséges, amelynek a betét a mellékterméke. Az ezen felüli részt nem kell operatív betétként kezelni.

28. cikk

Egyéb kötelezettségek kiáramlásai

(1) A nem pénzügyi ügyfelek, kormányzatok, központi bankok, multilaterális fejlesztési bankok, közszektorbeli intézmények, illetékes hatóság működési engedélyével rendelkező hitelszövetkezetek, magánbefektetési társaságok vagy betétközvetítő ügynökök 27. cikk hatálya alá nem tartozó betéteiből származó kötelezettségekre a hitelintézetnek 40 %-os szorzót kell alkalmaznia.

Az első albekezdéstől eltérve, ha az abban az albekezdésben említett kötelezettségek a 94/19/EK vagy a 2014/49/EU irányelvnek megfelelő betétbiztosítási rendszer vagy ezzel egyenértékű, harmadik országbeli betétbiztosítási rendszer hatálya alá tartoznak, akkor 20 %-os szorzót kell alkalmazni rájuk.

(2) A hitelintézetnek a saját működési költségeiből eredő kötelezettségeire 0 %-os szorzót kell alkalmaznia.

(3) A hitelintézetnek az 575/2013/EU rendelet 192. cikkének 2. és 3. pontjában meghatározott, 30 naptári napon belül lejáró fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből fakadó kötelezettségekre az alábbi szorzótényezőket kell alkalmaznia:

- a) 0 %, ha azokat a 10. cikk értelmében 1. szintű eszköznek minősülő eszközök fedezik, a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett, rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével vagy ha a hitelező központi bank;
- b) 7 %, ha azokat a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett, rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeknek minősülő eszközök fedezik;
- c) 15 %, ha azokat a 11. cikk értelmében 2A. szintű eszközöknek minősülő eszközök fedezik;
- d) 25 %:
  - i. ha azokat a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i., ii. vagy iv. alpontjában említett eszközök fedezik;
  - ii. ha azokat a 10. és 11. cikk szerint likvid eszközöknek nem minősülő eszközök fedezik, és a hitelező annak a tagállamnak vagy harmadik országnak a központi kormányzata, vagy közszektorbeli intézménye, ahol a hitelintézet tevékenységét engedélyezték vagy a hitelintézet fiókot hozott létre, vagy multilaterális fejlesztési bank. Az így kezelt közszektorbeli intézményeket azokra kell korlátozni, amelyek kockázati súlya 20 % vagy annál alacsonyabb, az 575/2013/EU rendelet 116. cikkének (4) és (5) bekezdése szerint;
- e) 35 %, ha azokat a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának iii. vagy v. alpontjában említett eszközök kategóriái fedezik;

- f) 50 %, ha azokat az alábbiak fedezik:
- i. vállalati hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyek a 12. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint 2B. szintű eszköznek minősülnek,
  - ii. részvények, amelyek a 12. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint 2B. szintű eszköznek minősülnek;
- g) 100 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek nem minősülnek a II. cím szerinti likvid eszközöknek, azoknak az ügyleteknek a kivételével, amelyekre e bekezdés d) pontjának ii. alpontja vonatkozik, vagy ha a hitelező központi bank.

(4) A következő 30 napon belül lejáró biztosítéki csereügyletek a 9. cikknek megfelelően a kölcsönvett eszközök likviditási többletértéke vonatkozásában kiáramlást eredményeznek a 9. cikknek megfelelően a kölcsönadott eszközök likviditási értékével összehasonlítva, kivéve, ha a partner központi bank, amely esetben a 0 %-os kiáramlás alkalmazandó.

(5) A nemzeti szabályozásban előírt ügyfélvédelmi rendszerekhez kapcsolódó elkülönített számlákon tartott kiegyenlítő egyenlegeket beáramlásként kell kezelni a 32. cikknek megfelelően és ki kell zárni a likvid eszközök portfóliójából.

(6) A hitelintézetnek 100 %-os kiáramlási arányt kell alkalmaznia a hitelintézet által kibocsátott valamennyi adósságlevélre, kötvényre és más hitelviszonyt megtestesítő értékpapírra, kivéve, ha a kötvényt kizárólag a lakossági piacon értékesítik és lakossági számlán tartják, amely esetben ezeket az eszközöket az adott lakossági betét kategóriájának megfelelően kell kezelni. Olyan korlátozásnak kell érvényben lennie, hogy ezeket az eszközöket kizárólag lakossági ügyfelek vásárolhassák, és azoknak kizárólag lakossági ügyfelek lehessenek tulajdonosai.

29. cikk

Csoporton vagy intézményvédelmi rendszeren belüli kiáramlások

(1) A 31. cikktől eltérve, az illetékes hatóság a le nem hívott hitel- vagy likviditási keretekre valamennyi alábbi feltétel teljesülése esetén eseti alapon alacsonyabb kiáramlási arány alkalmazását engedélyezheti:

- a) indokolt alacsonyabb kiáramlást várni még a szolgáltató idioszinkratikus és az egész piacra kiterjedő stressz együttes bekövetkeztét feltételezve is;
- b) a partner a hitelintézet anyavállalata vagy leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalatnak egy másik leányvállalata, vagy a hitelintézettel a 83/349/EGK irányelv⁽¹⁾ 12. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kapcsolatban áll, vagy az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagja, vagy az említett rendelet 10. cikkében említett hálózat vagy szövetkezeti csoport központi intézménye vagy társult tagja;
- c) az alacsonyabb kiáramlási arány nem csökken a partner által alkalmazott beáramlási arány alá;
- d) a hitelintézet és a partner székhelye ugyanabban a tagállamban van.

(2) Az 575/2013/EU rendelet 20. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása esetén az illetékes hatóság eltekinthet az (1) bekezdés d) pontjában foglalt feltétel alkalmazásától. Ebben az esetben a következő további objektív kritériumoknak kell teljesülniük:

- a) mind a likviditás biztosítója, mind a likviditás kedvezményezettje alacsony likviditási kockázati profillal rendelkezik;
- b) jogilag kötelező erejű megállapodás és kötelezettségvállalás áll fenn a csoport tagjai között a le nem hívott hitel- vagy likviditási kereteket illetően;
- c) a likviditás biztosítójának a likviditáskockázat-kezelési tevékenysége során megfelelő módon figyelembe kell vennie a likviditás kedvezményezettjének likviditáskockázati profilját.

Ha alacsonyabb kiáramlási arány alkalmazható, az illetékes hatóság tájékoztatja az EBH-t az 575/2013/EU rendelet 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett folyamat eredményéről. Az illetékes hatóságnak rendszeresen felül kell vizsgálnia az ilyen alacsonyabb kiáramlásokra vonatkozó feltételek teljesülését.

30. cikk

További kiáramlások

(1) A készpénztől és a 10. cikkben említett eszközöktől eltérő, a hitelintézet által az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt ügyletek, valamint hitelderivatívák kapcsán nyújtott biztosítékokhoz további 20 %-os kiáramlás rendelendő.

A 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett eszközökben fennálló biztosítékhoz, amelyet a hitelintézet az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt ügyletek, valamint hitelderivatívák kapcsán nyújtott, további 10 %-os kiáramlás rendelendő.

⁽¹⁾ A Tanács hetedik irányelve (1983. június 13.) a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján az összevont (konszolidált) éves beszámolóról (83/349/EGK) (HL L 193., 1983.7.18., 1. o.).

(2) A hitelintézetnek ki kell számítania és tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot valamennyi olyan szerződésre vonatkozó további kiáramlásról, amelyek szerződési feltételei – 30 naptári napon belül és a hitelintézet hitelminőségének lényeges romlását követően – további likviditáskiáramlást eredményeznek vagy biztosíték nyújtását teszik szükségessé. A hitelintézetnek erről a kiáramlásról legkésőbb az 575/2013/EU rendelet 415. cikke szerinti jelentés benyújtásáig kell értesítenie az illetékes hatóságot. Ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az ilyen kiáramlások a hitelintézet potenciális likviditáskiáramlásai szempontjából jelentősek, kötelezi a hitelintézetet arra, hogy e szerződések viszonylatában adjon hozzá egy további, a hitelintézet hitelminőségének jelentős – a külső hitelminősítés három fokozattal történő leminősítésének megfelelő – romlásából eredő további biztosítéknyújtási igénynek vagy készpénzkiáramlásnak megfelelő kiáramlást. A hitelintézetnek 100 %-os kiáramlási arányt kell alkalmaznia a további biztosítékokra vagy készpénz-kiáramlásokra. E jelentős romlás mértékét a hitelintézetnek rendszeresen felül kell vizsgálnia az általa kötött szerződések viszonylatában releváns szempontokból, és tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot a felülvizsgálat eredményéről.

(3) A hitelintézetnek további kiáramlást kell biztosítania, amely megfelel egy negatív piaci forgatókönyv által a hitelintézet származtatott ügyleteire, finanszírozási ügyleteire és egyéb szerződéseire gyakorolt hatásból származó biztosítéknyújtási igénynek, amennyiben a hatás jelentős. Ezt a számítást a Bizottság által az 575/2013/EU rendelet 423. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően kell elvégezni.

(4) A hitelintézet nettó alapon veszi figyelembe az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt ügyletekből eredő, 30 naptári nap alatt várható ki- és beáramlásokat a 21. cikknek megfelelően. Nettó kiáramlás esetében a hitelintézetnek 100 %-os kiáramlási aránnyal kell megszoroznia az eredményt. A hitelintézet e számítás során nem veszi figyelembe azokat a likviditási követelményeket, amelyeket az (1), (2) és (3) bekezdés alkalmazása eredményezne.

(5) A hitelintézetnek a rövidre eladott és 30 naptári napon belül teljesítendő értékpapírok vagy más eszközök piaci értéke 100 %-ának megfelelő további kiáramlást kell biztosítania, kivéve, ha a teljesítendő értékpapírok a hitelintézet tulajdonát képezik vagy azokat a hitelintézet olyan feltétellel vette kölcsön, amely alapján csak 30 naptári nap elteltével kell visszaszolgáltatnia őket, és az értékpapírok nem tartoznak a hitelintézet likvid eszközei közé. Ha a rövid pozíciót biztosítékkal fedezett értékpapír finanszírozási ügylet fedezi, a hitelintézet abból a feltételezésből indul ki, hogy a rövid pozíció 30 naptári napon keresztül fennmarad, és arra 0 %-os kiáramlás vonatkozik.

(6) A hitelintézetnek az alábbiak 100 %-ának megfelelő további kiáramlást kell biztosítania:

- a) a hitelintézet birtokában lévő olyan többletbiztosíték, amelyet a partner a szerződés értelmében bármikor visszahívhat;
- b) a partnernek 30 naptári napon belül nyújtandó biztosíték;
- c) olyan, a II. cím alkalmazásában likvid eszköznek minősülő eszközöknek megfelelő biztosíték, amely a hitelintézet engedélye nélkül helyettesíthető olyan biztosítékkal, amely olyan eszközöknek felel meg, amelyek a II. cím alkalmazásában nem minősülnek likvid eszköznek.

(7) A biztosítékként elhelyezett betétek a 27. vagy a 29. cikk alkalmazásában nem tekintendők kötelezettségnek, ugyanakkor adott esetben e cikk (1)–(6) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni rájuk.

(8) A hitelintézetnek 100 %-os kiáramlást kell feltételeznie a 30 naptári napon belül lejáró eszközfedezett értékpapírok, fedezett kötvények és más strukturált finanszírozási eszközök finanszírozásán keletkezett veszteségekre, ha ezeket az eszközöket maga a hitelintézet vagy a hitelintézet által szponzorált intézmény vagy különleges célú gazdasági egység bocsátotta ki.

(9) A hitelintézetnek 100 %-os kiáramlást kell feltételeznie az eszközfedezett kereskedelmi értékpapírok, értékpapírosítási program, értékpapír-befektetési eszközök és más hasonló finanszírozási eszközök finanszírozásán keletkezett veszteségekre. Ez a 100 %-os kiáramlási arány a lejáró összegre, vagy a potenciálisan visszaszolgáltató eszközök összegére, vagy a szükséges likviditásra alkalmazandó.

(10) A (8) és (9) bekezdés szerinti finanszírozási programnak erre a részére vonatkozóan a kapcsolódó likviditási keretet nyújtó hitelintézetnek a konszolidált program tekintetében nem kell kétszer elszámolnia a lejáró finanszírozási eszközt és a likviditási keretet.

(11) A fedezet nélkül kölcsönvett és 30 naptári napon belül lejáró eszközök esetében azzal a feltételezéssel kell élni, hogy azok teljes mértékben kifutnak, ami a likvid eszközök 100 %-os kiáramlásához vezet, kivéve, ha az értékpapírok tulajdonosa a hitelintézet, de nem képezik részét a hitelintézet likviditási pufferének.

(12) Az elsődleges ügynöki szolgáltatási tevékenységet illetően, ha a hitelintézet belső nettósítással finanszírozza az egyik ügyfél eszközeit egy másik ügyfél rövid eladásával szemben, az ilyen ügyleteknél a függő kötelezettségre 50 %-os kiáramlást kell alkalmazni, mivel az ügyféleszközök kivonása esetén a hitelintézet kiegészítő finanszírozási forrás keresésére kényszerülhet a pozíciók fedezése érdekében.

31. cikk

Hitelkeretek és likviditási keretek kiáramlásai

(1) E cikk alkalmazásában a likviditási keret olyan folyósítási kötelezettséget tartalmazó le nem hívott tartalék keret, amely az ügyfél adósságának refinanszírozására használható abban az esetben, ha az ügyfél nem tudja az adósságát a pénzügyi piacokon megújítani. Összegét az ügyfél által kibocsátott, fennálló és 30 naptári napon belül lejáró adósság azon részeként kell meghatározni, amelyhez a keret szolgál védőhálóként. A likviditási keretnek azt a részét, amely olyan adósság biztosítéka, amely nem 30 naptári napon belül jár le, ki kell zárni a keret meghatározásának terjedelméből. A keret további kapacitását folyósítási kötelezettséget tartalmazó hitelkeretként kell kezelni az e cikkben meghatározott, kapcsolódó lehívási aránnyal. A vállalatok számára kialakított általános működőtőke-kereteket nem likviditási keretnek, hanem hitelkeretnek kell tekinteni.

(2) A hitelintézetnek a hitelkeretek és likviditási keretek kiáramlásait úgy kell kiszámítania, hogy a hitelkeretek és likviditási keretek összegét megszorozza a (3)–(5) bekezdésben foglalt megfelelő kiáramlási arányokkal. A folyósítási kötelezettséget tartalmazó hitelkeretek és likviditási keretek kiáramlásait a 30 naptári napon belül lehívható maximális összeg százalékaként kell meghatározni, a kereskedelemfinanszírozási mérlegen kívüli tételekre a 23. cikk értelmében alkalmazandó likviditási követelmények és a hitelintézetnek nyújtott, a 9. cikk szerint értékelt biztosíték értékével csökkentve, feltéve, hogy a biztosíték eleget tesz valamennyi alábbi feltételnek:

- a) a hitelintézet ismételten felhasználhatja vagy jelzáloggal megterhelheti;
- b) likvid eszköz formájában tartják, de nem része a likviditási puffernek; és
- c) nem olyan eszköz, amelyet a keretben részt vevő partner vagy annak valamely társult vállalata bocsátott ki.

Ha a szükséges információk a hitelintézet rendelkezésére állnak, a hitelkeretből és likviditási keretből lehívható maximális összeget a partner saját kötelezettségeire vagy az előre meghatározott, szerződésben rögzített, 30 naptári napos időszakban esedékessé váló lehívási ütemtervre tekintettel lehívható legmagasabb összegként kell meghatározni.

(3) Ha lakossági betét kitétségi osztályhoz tartozónak minősülnek, a le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó hitelkeretből és a le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó likviditási keretből a következő 30 naptári napon belül lehívható maximális összegre 5 %-os szorzót kell alkalmazni.

(4) Az alábbi feltételek teljesülése esetén a le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó hitelkeretből 30 naptári napon belül lehívható maximális összegre 10 %-os szorzót kell alkalmazni:

- a) nem minősülnek lakossági betét kitétségi osztályba tartozónak;
- b) olyan ügyfélnek nyújtották, aki nem pénzügyi ügyfél, ideértve a pénzügyi szektoron kívüli vállalkozásokat, a kormányzatokat, a központi bankokat, a multilaterális fejlesztési bankokat és a közszektorbeli intézményeket;
- c) nem olyan célból nyújtották, hogy helyettesítse az ügyfél finanszírozását, olyan esetekben, amikor az a finanszírozási szükségletét a pénzügyi piacokon nem tudja fedezni.

(5) A folyósítási kötelezettséget tartalmazó le nem hívott likviditási keretből a következő 30 naptári napon belül lehívható maximális összegre 30 %-os szorzót kell alkalmazni a (4) bekezdés a) és b) pontjában foglalt feltételek teljesülése esetén, és 40 %-ot a magánbefektetési társaságnak nyújtott keretek esetében.

(6) Azon folyósítási kötelezettséget tartalmazó likviditási keret le nem hívott összegét, amelyet azzal a céllal bocsátottak valamely különleges célú gazdasági egység rendelkezésére, hogy az a pénzügyi ügyfélnek nem minősülő ügyfelektől értékpapírokon kívüli eszközöket vásárolhasson, 10 %-kal kell megszorozni olyan mértékben, amilyen mértékben az meghaladja az adott különleges célú gazdasági egység ügyfelektől vásárolt eszközeinek összegét, és ha a lehívható maximális összeget a szerződés a vásárolt eszközök összegére korlátozza.

(7) A 16. cikkben említett rendszerhez vagy hálózathoz tartozó központi hitelintézetnek 75 %-os szorzót kell alkalmaznia a tag hitelintézet rendelkezésére tartott likviditásfinanszírozásra, ha a tag hitelintézet a likviditásfinanszírozást a 16. cikk (2) bekezdésének megfelelően likvid eszközként kezelheti. A 75 %-os kiáramlási arányt a likviditásfinanszírozás rendelkezésre tartott tőkeösszegére kell alkalmazni.

(8) Az egyéb le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó hitelkeretből és le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó likviditási keretből 30 naptári napon belül lehívható maximális összegre a hitelintézetnek az alábbiak szerinti megfelelő kiáramlási arányt kell alkalmaznia:

- a) 40 % a hitelintézeteknek nyújtott hitel- és likviditási keretekre és más szabályozott pénzügyi intézményeknek, például biztosítóknak, befektetési vállalkozásoknak, KBF-eknek vagy nem nyílt végű befektetési formának nyújtott hitelkeretekre;

- b) 100 % a hitelintézet által a (6) bekezdésben említettektől eltérő különleges célú gazdasági egységeknek nyújtott likviditási keretekre, és az olyan megállapodásokra, amelyek értelmében az intézménynek valamely különleges célú gazdasági egységtől kell eszközt vásárolnia vagy csereügylet keretében átvennie;
- c) 100 % az a) és b) pontban és az (1)–(7) bekezdésben nem említett pénzügyi ügyfeleknek nyújtott hitel- és likviditási keretekre.

(9) Az (1)–(8) bekezdéstől eltérve, az a hitelintézet, amelyet legalább egy tagállam központi vagy regionális kormányzata hozott létre vagy támogat, a (3)–(4) bekezdésekben meghatározott kezelést olyan hitelkeretekre és likviditási keretekre is alkalmazhatja, amelyeket valamely kedvezményes hitelt nyújtóknak kedvezményes hitelek közvetett vagy közvetlen finanszírozásának kizárólagos céljával biztosítanak, feltéve, hogy ezek a hitelek megfelelnek a kiáramlási arányokra vonatkozó, a (3) és (4) bekezdésben említett követelményeknek.

A 32. cikk (3) bekezdésének g) pontjától eltérve a hitelintézet szimmetrikus ki- és beáramlást alkalmazhat, ha a kedvezményes hiteleket továbbadott hiteleként nyújtják közvetítőként eljáró másik hitelintézet közvetítésével.

Az e bekezdésben említett kedvezményes hitel kizárólag nem pénzügyi ügyfélnek nyújtható, piaci alapot kizárva, non-profit jelleggel, az Unió vagy az adott tagállam központi vagy regionális kormányzata közpolitikai céljainak előmozdítása érdekében. Az ilyen keretből csak a kedvezményes kölcsön iránti ésszerűen várható keresletet követően és csak a kereslet összegéig lehet forrásokat lehívni, azzal a feltétellel, hogy a folyósított összegek felhasználásáról később jelentés készül.

(10) A hitelintézetnek 100 %-os szorzót kell alkalmaznia a 30 naptári napon belül esedékessé váló, a 23–31. cikkben említetteken kívüli kötelezettségekből eredő valamennyi likviditáskiáramlásra.

3. FEJEZET

Likviditásbeáramlás

32. cikk

Beáramlások

(1) A likviditásbeáramlást 30 naptári napos időszak tekintetében kell mérni. Kizárólag az olyan kitétségekből származó szerződéses beáramlásokat lehet figyelembe venni, amelyek még nem késedelmesek, és amelyek esetében a hitelintézetnek 30 naptári napos időszakon belül nincs oka nemteljesítést feltételezni.

(2) A likviditásbeáramlások 100 %-os beáramlási arányt alkalmazva kerülnek figyelembevételre, ideértve különösen a következő beáramlásokat:

a) központi bankoktól és pénzügyi ügyfelektől esedékes pénzügyi összegek. Az utóbbi vonatkozásában különösen az alábbi ügyletekből eredő beáramlásokra alkalmazandó 100 %-os beáramlási arány:

i. 30 naptári napon belül lejáró értékpapírok;

ii. 30 naptári napnál rövidebb hátralévő futamidejű, az 575/2013/EU rendelet 162. cikke (3) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett kereskedelemfinanszírozási ügyletek;

b) a főbb indexekben lévő részvény jellegű eszközökben tartott pozíciókból esedékes összegek, feltéve, ha nincs a likvid eszközökkel való többszörös figyelembevétel. Ezek a pénzügyi összegek magukban foglalják a szerződésben rögzítetten 30 naptári napon belül esedékessé váló pénzügyi összegeket, mint például a főbb indexekből származó készpénzosztalékot, és a részvények után járó készpénzt, a már értékesített, de még el nem számolt eszközöket, ha azokat nem veszik figyelembe likvid eszközökként a II. címnek megfelelően.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az e bekezdésben meghatározott beáramlásokra a következő követelmények alkalmazandók:

a) a nem pénzügyi ügyfelektől esedékes tőketörlesztési célú pénzügyi összegeket értékük 50 %-a vagy az ügyfelek felé tett, finanszírozás nyújtására vonatkozó szerződéses kötelezettségvállalás közül a nagyobbal csökkenteni kell. E pont alkalmazásában nem pénzügyi ügyfelek a vállalatok, a kormányzatok, a multilaterális fejlesztési bankok és a közszektorbeli intézmények; Ettől eltérve, az a hitelintézet, amely felé a 31. cikk (9) bekezdésében említett kötelezettségvállalást tettek abból a célból, hogy kedvezményes hitelt folyósítsanak egy végső kedvezményezettnek vagy hasonló kötelezettségvállalást kapott multilaterális fejlesztési banktól vagy közszektorbeli intézménytől, az említett kedvezményes kölcsönnek megfelelő kötelezettségvállalás kapcsán elszámolt kiáramlás összegéig a beáramlást is figyelembe veheti.

b) likvid eszközökkel biztosított, az 575/2013/EU rendelet 192. cikkének 2. és 3. pontjában meghatározott fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből esedékes összegek a likvid eszközök II. címnek megfelelően

alkalmazandó haircut-tal korrigált értékéig nem vehetők figyelembe. A fennmaradó érték tekintetében esedékes pénzüsszegek, illetve, ha azok biztosítékául a II. cím szerinti likvid eszközöknek nem minősülő eszközök szolgálnak, teljes egészében vehetők figyelembe. Nem vehető figyelembe a beáramlás, ha a biztosítékot a 30. cikk (5) bekezdése szerint rövid pozíció fedezésére használják;

- c) a szerződéses, lejáró nem likvid eszköz fedezettel szembeni, értékpapír-ügylethez kapcsolódó letéti hitelekkel szembeni származó pénzeszközökre 50 %-os beáramlási arány érvényes. Ezeket a beáramlásokat kizárólag akkor lehet figyelembe venni, ha a hitelintézet nem használja a hitelre eredetileg kapott biztosítékot rövid pozíciók fedezeteként.
- d) azokat az esedékes pénzüsszegeket, amelyeket az ezekkel a pénzeszközökkel tartozó hitelintézet a 27. cikknek megfelelően kezel, a 27. cikk (3) bekezdésében említett központi intézménynél elhelyezett betétek kivételével, a megfelelő szimmetrikus beáramlási aránnyal kell megszorozni. Ha nem állapítható meg a kapcsolódó arány, 5 %-os beáramlási arányt kell alkalmazni;
- e) a 30 naptári napon belül lejáró biztosítéki csereügyletek a kölcsönadott eszközök likviditási értékét a kölcsönvett eszközök likviditási értékével összehasonlítva kapott többlet vonatkozásában beáramlást eredményeznek;
- f) ha a biztosítékot, melyhez 30 napon belül lejáró fordított repoügylet, értékpapír-kölcsönvétel vagy biztosítéki csereügylet keretében jutnak hozzá, további fedezetként, illetve 30 napon túlnyúló rövid pozíciók fedezésére használják fel, akkor a hitelintézet azzal a feltételezéssel él, hogy az említett fordított repoügylet vagy értékpapír-kölcsönvétel további készpénz-beáramlás létrehozása nélkül megújításra kerül, amint azt a rövid pozíció fedezésének vagy a megfelelő értékpapírok visszavásárlásának igénye megköveteli. A rövid pozíciók magukban foglalják azt a két esetet, amikor a megfelelő nyilvántartásban a hitelintézet rövide eladással értékesített értékpapírt azonnali ügyletben kereskedési vagy fedezeti stratégia részeként, és azt az esetet is, amikor a hitelintézet rövid pozícióban van valamely értékpapír vonatkozásában a megfelelő repo-nyilvántartásban, kölcsönvett egy értékpapírt egy adott időszakra és kölcsönadta az értékpapírt egy hosszabb időszakra;
- g) a le nem hívott hitelkereteket vagy likviditási kereteket és a központi bankon kívüli szervezettől kapott egyéb kötelezettségvállalásokat, valamint a 34. cikkben említetteket nem lehet figyelembe venni. A 14. cikknek megfelelően likvid eszközöknek minősülő, központi banki le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó likviditási kereteket nem lehet beáramlásként figyelembe venni;
- h) azokból az értékpapírokból származó pénzeszközöket, amelyeket maga a hitelintézet vagy kapcsolt társaság bocsátott ki, nettó alapon kell figyelembe venni az e cikknek megfelelően a mögöttes eszközre alkalmazandó beáramlási arány alapján alkalmazott beáramlási aránnyal;
- i) azokat az eszközöket, amelyeknek szerződéses zárónapja nincs meghatározva, 20 %-os beáramlási aránnyal kell figyelembe venni, feltéve, hogy a szerződés lehetővé teszi a hitelintézet számára az elállást vagy a 30 napon belüli kifizetés kérését.

(4) A (3) bekezdés a) pontja nem alkalmazandó azon, az 575/2013/EU rendelet 192. cikkének 2. és 3. pontjában meghatározott fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből esedékes pénzüsszegekre, amely ügyletek biztosítékául likvid eszközök szolgálnak a II. címmel összhangban, a (3) bekezdés b) pontjában említettek szerint. Az ügyletek kereskedési eszközeinek védelmére vonatkozó szabályozói követelményekkel összhangban elkülönített számlákon tartott egyenlegek felszabadításából származó beáramlások teljes mértékben veendő figyelembe, feltéve, hogy ezeket az elkülönített számlákat a II. címben meghatározott likvid eszközökben tartják.

(5) Az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt ügyletekből eredő, 30 naptári nap alatt várható ki- és beáramlásokat nettó alapon kell kiszámítani a 21. cikkben említett módon, és arra 100 %-os szorzót kell alkalmazni nettó beáramlás esetén.

(6) A hitelintézet nem veheti figyelembe a II. címben említett likvid eszközökből származó beáramlásokat, kivéve az eszközök után esedékessé váló azon kifizetéseket, amelyeket az eszköz piaci értéke nem tükröz.

(7) A hitelintézet az újonnan vállalt kötelezettségekből származó beáramlásokat nem veheti figyelembe.

(8) A hitelintézet azon likviditásbeáramlásokat, amelyek devizakiviteli-/behozatali korlátozásokat alkalmazó harmadik országokban esedékesek, vagy amelyek nem konvertibilis pénznemben denomináltak, csak az adott harmadik országban vagy az adott pénznemben denominált kiáramlásoknak megfelelő mértékig veheti figyelembe.

33. cikk

A beáramlások felső korlátja

(1) A hitelintézetnek a likviditáskiáramlások 2. fejezetben meghatározott teljes összegének 75 %-ában kell korlátoznia a likviditásbeáramlások figyelembevételét, kivéve a (2), a (3) vagy a (4) bekezdésnek megfelelően mentesített beáramlásokat.

(2) Az illetékes hatóság előzetes jóváhagyását követően a hitelintézet részben vagy egészben mentesítheti az (1) bekezdésben említett felső korlát alól a következő likviditásbeáramlásokat:

- a) olyan beáramlások, amelyeknél a likviditás biztosítója a hitelintézet anyavállalata vagy leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalatnak egy másik leányvállalata vagy a hitelintézettel 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kapcsolatban álló vállalkozás;
- b) az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (6) vagy (7) bekezdésében meghatározott kezelés alá tartozó szervezetek csoportjához tartozó más hitelintézetnél elhelyezett betétekből származó beáramlások;
- c) a 26. cikkben említett beáramlások, köztük a jelzáloghitelezéshez kapcsolódó hitelek, vagy a 31. cikk (9) bekezdésében említett kedvezményes hitelek, továbbá azoktól a multilaterális fejlesztési bankoktól vagy közszektorbeli intézményektől származó beáramlásokat, amelyeken keresztül a hitelintézet közvetített.

(3) Az illetékes hatóság előzetes jóváhagyását követően a szakosított hitelintézetek mentesülhetnek a beáramlások felső korlátja alól, ha fő tevékenységük lízing és faktoring, kivéve a (4) bekezdésben felsorolt tevékenységeket, és az (5) bekezdésben foglalt feltételek teljesülésének esetét.

(4) Az illetékes hatóság előzetes jóváhagyását követően, a szakosított hitelintézetek az (5) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülése esetén 90 %-os felső korlátot alkalmazhatnak, ha a fő tevékenységük:

- a) gépjármű-vásárlás finanszírozása;
- b) a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott fogyasztói hitel.

(5) A (3) bekezdésben említett hitelintézet akkor mentesülhet a beáramlásokra vonatkozó felső korlát alól és a (4) bekezdésben említett hitelintézet akkor alkalmazhatja a magasabb 90 %-os felső korlátot, ha megfelel a következő feltételeknek:

- a) az alábbi tényezőket figyelembe véve az üzleti tevékenység alacsony likviditási kockázati profilú:
  - i. a beáramlások időben egybe esnek a kiáramlásokkal;
  - ii. egyedi szinten a hitelintézet lakossági betétekből való finanszírozása nem jelentős;
- b) egyedi szinten a (3) vagy (4) bekezdésben említett fő tevékenység aránya meghaladja a mérlegfőösszeg 80 %-át;
- c) az eltérést az éves jelentésben nyilvánosságra hozzák.

Az illetékes hatóság – indoklást mellékelve – tájékoztatja az EBH-t a mentesült vagy magasabb felső korlátot alkalmazó szakosított hitelintézetekről. Az EBH közzéteszi és frissíti a mentesült vagy magasabb felső korlátot alkalmazó szakosított hitelintézetek jegyzékét. Az EBH jogosult igazoló dokumentumokat kérni.

(6) Az illetékes hatóság jóváhagyása esetén a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározott mentességek egyedi és a 2. cikk (3) bekezdése e) pontjának megfelelően összevont alapon is alkalmazhatók.

(7) A hitelintézetnek az e rendelet II. mellékletében meghatározott képlet alkalmazásával a beáramlási felső korlátot figyelembe véve kell meghatároznia a nettó likviditáskiáramlás összegét.

34. cikk

Csoporton vagy intézményvédelmi rendszeren belüli beáramlások

(1) A 32. cikk (3) bekezdésének g) pontjától eltérve, az illetékes hatóság a le nem hívott hitelkeretekre és likviditási keretekre valamennyi alábbi feltétel teljesülése esetén eseti alapon magasabb beáramlási arány alkalmazását engedélyezheti:

- a) indokolt magasabb beáramlást várni még a szolgáltató idioszinkratikus és az egész piacra kiterjedő stresszének együttes bekövetkeztét feltételezve is;
- b) a partner a hitelintézet anyavállalata vagy leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalatnak egy másik leányvállalata vagy a hitelintézettel a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kapcsolatban áll, vagy az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagja vagy az 575/2013/EU rendelet 10. cikkében említett hálózat vagy szövetkezeti csoport központi intézménye vagy társult tagja;
- c) amikor a beáramlási arány meghaladja a 40 %-ot, a partner a kapcsolódó szimmetrikus kiáramlási arányt alkalmazza a 31. cikktől eltérve;
- d) a hitelintézet és a partner székhelye ugyanabban a tagállamban van.

(2) Ha a hitelintézet és a partner hitelintézet székhelye más tagállamban van, az illetékes hatóság eltekinthet az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott feltétel alkalmazásától, ha az (1) bekezdésben foglalt kritériumokon kívül az alábbi a)–c) kiegészítő objektív kritériumok is teljesülnek:

- a) mind a likviditás biztosítója, mind a likviditás kedvezményezettje alacsony likviditási kockázati profillal rendelkezik;
- b) jogilag kötelező erejű megállapodás és kötelezettségvállalás áll fenn a csoport tagjai között a hitel- vagy likviditási keretet illetően;
- c) a likviditás biztosítója a likviditáskockázat-kezelési tevékenysége során megfelelő módon figyelembe vette a likviditás kedvezményezettjének likviditáskockázati profilját.

Az illetékes hatóságok teljes körűen egyeztetnek az 575/2013/EU rendelet 20. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően annak meghatározása céljából, hogy az e bekezdésben meghatározott kiegészítő kritériumok teljesülnek-e.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott kiegészítő kritériumok teljesülése esetén a likviditás kedvezményezettjének illetékes hatósága legfeljebb 40 %-os kedvezményes beáramlási arányt alkalmazhat. Mindazonáltal mindkét illetékes hatóság jóváhagyása szükséges a 40 %-ot meghaladó kedvezményes arányhoz, amelyet szimmetrikusan kell alkalmazni.

Ha 40 %-ot meghaladó kedvezményes beáramlási arány alkalmazásának engedélyezésére kerül sor, az illetékes hatóság tájékoztatja az EBH-t a (2) bekezdésben említett folyamat eredményéről. Az illetékes hatóságnak rendszeresen felül kell vizsgálnia az ilyen magasabb beáramlásokra vonatkozó feltételek teljesülését.

IV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

35. cikk

Tagállam által garantált banki eszközökkel kapcsolatos szerzett jogok

(1) Valamely tagállam központi kormányzatának garanciáját élvező hitelintézet által kibocsátott eszközök kizárólag akkor minősülnek 1. szintű eszköznek, ha

- a) a garanciát maximalizált összegben nyújtották, illetve tartják rendelkezésre 2014. június 30. előtt;
- b) a garancia közvetlen, explicit, visszavonhatatlan és feltétel nélküli, és nemteljesítés esetén fedezi az esedékes tőke- és kamattörlesztést.

(2) Ha a garantőr valamely tagállam regionális kormányzata vagy helyi hatósága, a garantált eszköz kizárólag akkor minősül 1. szintű eszköznek, ha a regionális kormányzattal vagy helyi hatósággal szembeni kitettségeket a központi kormányzattal szembeni kitettségeként kezelik az 575/2013/EU rendelet 115. cikke (2) bekezdésének megfelelően és a garancia megfelel az (1) bekezdésben foglalt követelményeknek.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett eszközök mindaddig 1. szintűnek minősülnek, amíg az érintett kibocsátóval vagy eszközeivel kapcsolatban a garancia – adott esetben időről időre módosítva vagy helyettesítve – él. Akkor is, ha a kibocsátó vagy eszközei javára kibocsátott garancia összege 2014. június 30-a után bármikor megemelésre kerül, az eszközök kizárólag az ezen időpont előtt rendelkezésre tartott garancia maximális összegéig minősülnek likvid eszköznek.

(4) Az ebben a cikkben említett eszközökre ugyanazok a követelmények alkalmazandók, mint amelyek az e rendelet értelmében azokra az 1. szintű eszközökre vonatkoznak, amelyek a 10. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett központi vagy regionális kormányzatok, helyi hatóságok vagy a közszektorbeli intézmények tartozásait képviselik, vagy általuk garantáltak.

(5) Ha a hitelintézet vagy eszközei egy garanciarendszer kedvezményezettjei, e cikk alkalmazásában a rendszert mint egészet kell garanciának tekinteni.

36. cikk

Tagállami támogatásban részesülő, értékvesztett eszközöket kezelő intézményekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) 2023. december 31-ig az alábbi tagállami támogatásban részesülő, értékvesztett eszközöket kezelő intézmények által kibocsátott elsőbbségi kötvények minősülnek 1. szintű eszközöknek:

- a) Írország: National Asset Management Agency (NAMA);
- b) Spanyolország: a Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria, S.A. (SAREB);

c) Szlovénia: Bankieszköz-kezelő Társaság, amely a Szlovén Köztársaságnak a bankok stabilitásának erősítésére irányuló intézkedéseiről szóló törvény keretében jött létre.

(2) Az (1) bekezdésben említett eszközökre ugyanazok a követelmények alkalmazandók, mint amelyek az e rendelet értelmében azokra az 1. szintű eszközökre vonatkoznak, amelyek a 10. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett központi vagy regionális kormányzatok, helyi hatóságok vagy a közszektorbeli intézmények tartozásait képviselik, vagy általuk garantáltak.

37. cikk

A lakóingatlanl fedezett hitelekkel fedezett értékpapírosításokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 13. cikktől eltérve, a 2015. október 1. előtti olyan értékpapírosítások, amelyeknek mögöttes kitétségei lakóingatlanl fedezett hitelek a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i. alpontjában említettek szerint, 2B. szintű eszköznek minősülnek, ha a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i. alpontjában meghatározott, a hitel fedezettségére vagy a hitel/jövedelem arányra vonatkozó követelmények kivételével a 13. cikkben meghatározott összes követelményt teljesítik.

(2) A 13. cikktől eltérve, a 2015. október 1. utáni azon értékpapírosítások, amelyeknek mögöttes kitétségei olyan lakóingatlanl fedezett hitelek a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i. alpontjában említettek szerint, amelyek nem teljesítik az említett pontban meghatározott, átlagos fedezettségre vagy hitel/jövedelem arányra vonatkozó követelményeket, 2025. október 1-jéig 2B. szintű eszköznek minősülnek, feltéve, hogy a mögöttes kitétségek olyan lakóingatlanl fedezett hitelek, amelyek az odaítélésük időpontjában nem tartoztak a hitel/jövedelem arányt szabályozó nemzeti jogszabály hatálya alá, és az ilyen lakáshiteleket 2015. október 1-jét megelőzően ítélték oda.

38. cikk

A likviditásfedezeti ráta bevezetésére vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) Az 575/2013/EU rendelet 460. cikkének (2) bekezdésével összhangban, a 4. cikkben meghatározott likviditásfedezeti rátát az alábbiak szerint kell bevezetni:

- a) a likviditásfedezeti követelmény 60 %-a 2015. október 1-jétől;
- b) 70 % 2016. január 1-jétől;
- c) 80 % 2017. január 1-jétől;
- d) 100 % 2018. január 1-jétől.

(2) Az 575/2013/EU rendelet 412. cikkének (5) bekezdésével összhangban, a tagállamok vagy az illetékes hatóságok előírhatják a tagállami szinten engedélyezett hitelintézetek vagy azok valamely alcsoportja számára, hogy a kötelező likviditásfedezeti minimumkövetelményeknek az e rendelettel összhangban történő, teljes, 100 %-os szinten való bevezetéséig is feleljenek meg magasabb, legfeljebb 100 %-os likviditásfedezeti követelménynek.

39. cikk

Hatálybalépés

E rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A rendeletet 2015. október 1-jétől kell alkalmazni.

E rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. október 10-én.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

I. MELLÉKLET

A likviditási puffer összetételének meghatározására alkalmazandó képletek

1. A hitelintézetnek az e mellékletben ismertetett képleteket kell alkalmaznia likviditási pufferének 17. cikk szerinti meghatározására.
2. A likviditási puffer számítása: a számítás időpontjától a hitelintézet likviditási puffere egyenlő:
  - a) az 1. szintű eszközök összegével; plusz
  - b) a 2A. szintű eszközök összegével; plusz
  - c) a 2 B. szintű eszközök összegével;csökkentve az alábbiak közül a kisebb összegűvel:
  - d) a), b) és c) összege; vagy
  - e) az e melléklet 3. és 4. pontja szerint kiszámított „likvideszköztöbblet” összege.
3. A „likvideszköztöbblet” összege: ez az összeg az alábbiakban meghatározott elemeket tartalmazza:
  - a) a nem fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege, amely egyenlő azon összes – 1. szintű fedezett kötvényeket nem tartalmazó – 1. szintű likvid eszköz értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezett kölcsön-ügylet, eszközcsere- vagy fedezett származtatott ügylet kifutásakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél;
  - b) a fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege, amely egyenlő azon összes 1. szintű fedezett kötvény haircut alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezett kölcsön-ügylet, eszközcsere- vagy fedezett származékos ügylet kifutásakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél;
  - c) a fedezett, 2A. szintű eszközök kiigazított összege, amely egyenlő azon összes 2A. szintű eszköz haircut alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezett kölcsön-ügylet, eszközcsere- vagy fedezett származékos ügylet kifutásakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél; és
  - d) a fedezett, 2B. szintű eszközök kiigazított összege, amely egyenlő azon összes 2B. szintű eszköz haircut alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezett kölcsön-ügylet, eszközcsere- vagy fedezett származékos ügylet kifutásakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél.
4. A „likvideszköztöbblet összegének” számítása: ez az összeg egyenlő:
  - a) a nem fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege; plusz
  - b) a fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege; plusz
  - c) a 2A. szintű eszközök kiigazított összege; plusz
  - d) a 2 B. szintű eszközök kiigazított összege;csökkentve az alábbiak közül a kisebb összegűvel:
  - e) a), b) c) és d) összege;
  - f) $100/30 \times a)$;
  - g) $100/60 \times a)$ és b) összege;
  - h) $100/85 \times a)$, b) és c) összege.

5. A bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezett kölcsön-ügylet, eszközcseré- vagy fedezett származékos ügylet kifutásának figyelembevételét és a fenti felső korlátok alkalmazását követően a likviditási puffer összetételét a 17. cikkkel összhangban az alábbiak szerint kell meghatározni:

a'' (a nem fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege a felső korlát alkalmazása után)

= a (a nem fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege a felső korlát alkalmazása előtt)

b'' (a fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege a felső korlát alkalmazása után)

= $\text{MIN}(b, a70/30)$

ahol b = a fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege a felső korlát alkalmazása előtt

c'' (a 2A. szintű eszközök kiigazított összege a felső korlát alkalmazása után)

= $\text{MIN}(c, (a + b'')40/60, \text{MAX}(a70/30 - b'', 0))$

ahol c = a 2A. szintű eszközök kiigazított összege a felső korlát alkalmazása előtt

d'' (a 2B. szintű eszközök kiigazított összege a felső korlát alkalmazása után)

= $\text{MIN}(d, (a + b'' + c'')15/85, \text{MAX}((a + b'')40/60 - c'', 0), \text{MAX}(70/30a - b'' - c'', 0))$

ahol d = a 2B. szintű eszközök kiigazított összege a felső korlát alkalmazása előtt

---

II. MELLÉKLET

A nettó likviditáskiáramlás kiszámítására alkalmazandó képletek

NLO = Nettó likviditáskiáramlás

TO = Összes kiáramlás

TI = Összes beáramlás

FEI = Teljes egészükben mentesített beáramlások

IHC = Beáramlások a kiáramlások 90 %-ának megfelelő, magasabb felső korláttal

IC = Beáramlások a kiáramlások 75 %-ának megfelelő felső korláttal

A nettó likviditáskiáramlás összege: a teljes kiáramlás mínusz a felső korlát alól teljesen mentesített beáramlások miatti csökkentés, mínusz a 90 %-os felső korlát alá tartozó beáramlások miatti csökkentés, mínusz a 75 %-os felső korlát alá tartozó beáramlások miatti csökkentés

$$\text{NLO} = \text{TO} - \text{MIN}(\text{FEI}, \text{TO}) - \text{MIN}(\text{IHC}, 0,9 * \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI}, 0)) - \text{MIN}(\text{IC}, 0,75 * \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI} - \text{IHC}/0,9, 0))$$
